

Svanučė

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Broj 11

Studeni 2015

First-class postage paid at Rutherford, N.J. Published by The Dawn Bible Students Association, 199 Railroad Avenue, East Rutherford, NJ 07073. \$12 per year.

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle

Almirante Brown 684, Monte

Grande C.P., 1842 Buenos Aires

AUSTRALIA: Berean Bible Institute,

P.O. Box 402, Rosanna,

Victoria 3084

BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal

50088, Rio de Janeiro, RJ

CEP 20050-971

BRITISH ISLES: Associated

Bible Students, 102 Broad Street,

Chesham, HP5 3ED, England

CANADA: P.O. Box 1565, Vernon,

British Columbia, V1T 8C2 Canada

CROATIA: Kneza Branimira 18,

44010 Sisak

FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de

Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GERMANY: Tagesanbruch

Bibelstudien- Vereinigung, Postfach

11 03, 64368 Ober-Ramstadt

GREECE: He Haravgi (The Dawn),

199 Railroad Avenue, East Rutherford,

NJ 07073 USA

INDIA: The Dawn, Blessington,

#34, Serpentine Street, Richmond

Town, Bangalore 560025

SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora,

Associazione Studenti Biblici, Via

Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

Hrvatsko izdanje Članci u ovom

broju uzeti su iz tekući broja

časopisa

„Svanuće“ na engleskom jeziku

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

Teturanje Današnjeg Svijeta 2

Međunarodne Biblijske Studije

Bog Spašava Petra 19

Bog Ne Pravi Razliku 21

Iz Derbe U Filipe 24

Solun, Bereja i Atena 27

Naučavanje Božje Riječi 29

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Žrtve Zahvalnosti 32

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition – NOV 2015

First Issue published December 2013

Printed in USA

Teturanje Današnjeg Svijeta

“Zemlja će teturati amo-tamo kao pijanac i bit će uklonjena kao koliba; i prijestup će je njezin teško pritiskati: pasti će i neće više ustati.” Izaija 24:20

ZA DANAŠNJI SVIJET bilo je prikladno prorečeno u Bibliji sa proročanskim izrazom da treba “teturati amo-tamo kao pijanac.” Čovjek sada živi u okruženju koje se jako razlikuje od onoga od prije samo jednog naraštaja, i koje je potpuno različito od bilo kojeg prethodnog razdoblja svog postojanja. Bez sumnje, jedan od faktora koji najviše doprinosi tome je sposobnost ljudi - pojedinaca i grupa podjednako - da izravno komuniciraju jedni s drugima i imaju pristup svakoj zamislivoj vrsti informacije. Za većinu, ta mogućnost je doslovno “na dlanu njihove ruke.”

Razmotrite ove tekuće statistike iz GSMA, trgovinske udruge koja prati svjetsku potrošnju mobilne komunikacije. GSMA navodi da broj uređaja za mobilnu komunikaciju u svijetu sada prelazi 7,5 milijardi. To je gotovo 3% više od ukupne svjetske populacije, koja je trenutno procjenjena na 7,3 milijarde. Također se procjenjuje da broj mobilnih uređaja u upotrebi raste više od

deset po sekundi, tako se umnožavajući brzinom pet puta bržom od zemaljske populacije. Kada je broj mobitela prvi puta premašio broj svjetske populacije prije nekih godinu dana, istaknuti stručnjak u financijskoj industriji istaknuo je: “Nijedna druga tehnologija nije toliko utjecala na nas kao mobiteli. To je najbrže rastući od čovjeka stvoren fenomen ikada - od nule do 7,2 milijarde u tri desetljeća.”

Netko bi pomislio da bi takva eksplozija komunikacije u razdoblju od samo jednog naraštaja, i s tim povezana sposobnost dobivanja naizgled neograničenih informacija i spoznaje, trebala rezultirati s većim napretkom prema riješenju mnogih svjetskih problema. Da, jasno je da su te okolnosti imale sasvim suprotan učinak. Bog je kroz Proroka Danijela prorekao to, rekavši da će se u “vremenu svršetka...znanje umnožiti.” Međutim, umjesto da to doprinese riješenju čovjekovih problema, biti će popraćeno sa “dobom tjeskobe, kakva ne bijaše otkada je naroda.” (Dan. 12:1,4)

“Malenkost” našeg svijeta danas diktira da rješenja problema budu globalna po prirodi, zato što su nacije i narodi u svakom kutku zemlje pogođeni sa događajima i nevoljama u svim drugim djelovima planeta. Neki državnici i povjesničari idu tako daleko da tvrde da su naši problemi danas toliko složeni da je jedino rješenje u jednoj svjetskoj vladavini. Međutim, postojeća fragmentacija političkih, ekonomskih, vjerskih, i

društvenih aspekata našeg svijeta, i općeniti sebični motivi, čine to rješenje gotovo nemogućim.

Naš je svijet povučen u toliko mnogo pravaca da mu nedostaje stabilnost i čvrsti cilj. Većina osjeća da je budućnost veoma neizvjesna, i oni tako “teturaju amo-tamo” sa strahom, ne znajući kamo čovjek ide. Mi vjerujemo da je Sveto Pismo vrlo jasno u svojim predviđanjima uvjeta na zemlji danas. Međutim, razumno je postaviti pitanje: Ako je Bog znao unaprijed sadašnje uvjete stoljećima unaprijed, da li on također ima rješenja?

..

ZEMLJA UNIŠTENNA - NE DOSLOVNO

Naš uvodni tekst je slikovit opis svijeta koji tetura i koji se spotiće prema neizbježnoj propasti. U tom istom poglavlju Izaijinog proročanstva, a koje je gotovo cijelo slično tome proročansko, rečeno nam je da je zemlja postala “praznom i pustom,” i da je “preokrenuta.” Prorok također objavljuje da zemlja “tuguje i vene.” Istu se zemlju prema tom istom proročanstvu vidi kako je “potpuno razbijena,” “sva se raspala,” i da je “uklonjena kao koliba.” (Iza. 24:1,4,19,20)

Zemlja koja je ovdje spomenuta zacijelo nije doslovni planet na kojem živimo. Doslovna zemlja ne može tugovati, niti je sagriješila pa da zaslužuje kaznu zbog prijestupa. Taj termin je korišten da označi ono što mi zovemo “svijet,” ili svjetski poredak. U četvrtom retku ovog poglavlja riječi “zemlja” i “svijet” su korišteni kao sinonimi.

Termin zemlja ovdje je simboličan, kao i mnogi drugi različiti izrazi koji su upotrijebljeni da opišu kako je simbolična zemlja uništena. Korištenje toliko mnogo opisnih slika od proroka prenosi nepogrešivu misao da svijet koji je opisan treba biti potpuno srušen.

Svijet o kojem je govorio Izaija isti je onaj na kojeg je ukazao Pavao u Novom Zavjetu sa riječima, “sadašnji opaki svijet.” (Gal. 1:4) Njegov vladar je Sotona, za kojeg je apostol rekao da je “bog ovoga svijeta,” i o kojem je Isus govorio kao o “knezu ovog svijeta.” (2 Kor. 4:4; Ivan 16:11) Sotonin zli svijet zaista mora biti uništen prije nego može biti uspostavljen Božji novi svijet. Apostol Petar je opisao taj novi svijet, ili “novu zemlju,” kao one u “kojima prebiva pravednost.” (2 Pet. 3:13)

DAN GOSPODINOV

I Stari i Novi Zavjet daju nam brojne slike i proročanski uvid što se tiče događaja koji se sada događaju u svijetu. Ta proročanstva identificiraju sadašnje razdoblje ljudskog iskustva kao “dan Gospodinov,” i “dan Božji.” (Iza. 13:6; Joel 2:1,11; 2 Pet. 3:10,12) To je “vrijeme svršetka” sadašnjeg Evandeoskog Doba. Čovjekovo vladarstvo, temeljeno na sebičnosti i vođeno uglavnom Sotoninim obmanjujućim utjecajem raspada se do kraja. (Dan. 12:4,9)

Ne znajući da je došlo vrijeme za božansko uplitanje u ljudska zbivanja, ljudska mudrost i dalje

se drži nade u podizanje novog i boljeg svijeta na ruševinama starog. To može privremeno biti ostvareno, i to u vrlo ograničenoj mjeri. Međutim, Biblijsko proročanstvo jasno pokazuje da će prije nego se završe događaji ovog “dana Gospodinovog,” Božje davno obećano kraljevstvo zauzeti mjesto koje su prethodno zauzimale pale ljudske institucije.

Ovo sadašnje razdoblje je također nazvano “dan odmazde Boga našega,” i “dan njegove srdžbe.” (Iza. 61:2; 63:1-4; Ps. 110:5) Ipak, ne bi smo trebali dobiti ideju o božanskoj mržnji prema čovjeku. Bog je uspostavio izvjesne zakone u skladu s kojima on djeluje, i oni koji dođu u sukob s njima požet će kaznu njihovog pravca. Stoga, čovječanstvo danas žanje posljedice nepokajničke sebičnosti i grijeha, ali ne osobne zlobe od njihovog Stvoritelja.

Drugi su se Božji proroci slično izrazili o onome što je Izaija opisao kao “dan odmazde Boga našega,” i o čemu je Danije govorio kao o “vremenu svršetka.” Prorok Malahija kaže što se tiče istog razdoblja, “Jer evo, dolazi dan koji će kao peć gorjeti; i svi oholi, jest, i svi oni koji zlo čine, bit će strnjika: dan koji dolazi spalit će ih.” (Mal. 4:1) Joel, proričući isto vrijeme tjeskobe u svijetu, govori o njemu kao o “danu oblaka i guste tame.” (Joel 2:2) Isus, Božji “veliki prorok,” ukazuje na to vrijeme kao na ono “velike tjeskobe,” toliko razorno po svom karakteru da kada ga se ne bi skratilo “ni

jedno tijelo” ne bi preživjelo njegovo pustošenje.
(Mat. 24:21,22)

SIMBOLIČNE “MUNJE”

Psalmista proročanski opisuje “munje” u povezanosti sa našim vremenom, navodeći da Božje “munje svijet osvjetliše; zemlja vidje i zadrhta.” (Ps. 97:4) Ovdje je simbolički prikazano ono što je Prorok Danijel opisao, kao što je prethodno citirano, što se tiče vremena kada će se “znanje povećati.” Mnogi danas prepoznaju povezanost između dostupnosti informacija - uključujući jednostavnost komunikacije - i sadašnjeg nereda i nemira u svijetu. Iako oni priznaju da su “rasvjetljujući” utjecaji našeg vremena doveli do toga, oni ipak ne shvaćaju da je to došlo u ispunjenju Biblijskih proročanstava, i zbog toga što je došlo Božje vrijeme da učini pripreme za uspostavu svog kraljevstva.

Stoljećima se vjerovalo da spoznaja u rukama običnog naroda, i sposobnost da ju se prenosi u velikoj mjeri, nije sigurno. Nasljedne vladajuće klase to su stoljećima zaista smatrale opasnim. Bio je učinjen svaki mogući napor kako bi se ljude, najvećim djelom, držalo u neznanju. To je posebno bilo istina tijekom razdoblja nazvanog Mračni Vijekovi. Međutim, došlo je vrijeme kada je Bog želio da ljudi dobiju spoznaju. Njegove simbolične “munje” počele su osvjetljavati svijet, i

početni učinak toga je nevolja i “drhtanje” koje vidimo da se danas događaju na zemlji.

Simbolizam munja je posebno značajan u povezanosti sa proročanstvom Joela, koje opisuje to isto razdoblje kao ono “oblaka i guste tame.” Kako je slika stvarno prikladna. Bljeskovi munja usred mraka i zbunjenosti ovog oblačnog vremena, Božja su velika načela istine i pravde. Munje iz njegovog potamnjelog prijestolja razotkrivaju pogreške, jednu za drugom, što se tiče društvenih, političkih, vjerskih i ekonomskih gledišta i praksi iz prošlosti. Ti bljeskovi svjetla potiču ljude da vrše pritisak za boljim stvarima za koje smatraju da im s pravom pripadaju. Nikada prije nisu takvi uvjeti prevladavali na takvoj svjetom raširenoj razini.

Kako jasno proročanske munje bljeskaju sa Božjeg prijestolja i pomažu otkrivati iskvarenost u svijetu, nepoštenje na višim položajima, naglašavajući sve više potrebu da se naprave radikalne promjene u svijetu. Međutim svijet nije u stanju vidjeti, kako ispraviti te pogreške. Ishod toga je da čovjek stalno sluša proturječne ideje, glasove, teorije, i prijetnje. Sve to jednostavno dodaje zbunjenosti i povećava teturanje “amo-tamo” zemlje, i slabi čovjekovu sposobnost da zadrži svijet pod svojom kontrolom. Zemlja danas, zaista, drhti od buke proturječnih riječi, kao što je u prošlosti od eksplozivnih zvukova globalnog rata.

GOSPODINOV NAROD KAO “STRAŽAR”

Usred sve te nevolje i meteža, koji bi trebao biti stav Gospodinovog istinski posvećenog naroda? Jesu li li i oni, također u strahu i sumnji i zbunjeni? To nipošto nije slučaj ako žive u skladu sa svojim prednostima kao stražara na Sionu. (Iza. 52:8) Premda je istina da Gospodinov narod pati od istih nevolja kao i ostatak čovječanstva, ipak znajući ishod, oni “podizhu svoje glave,” znajući da se njihovo izbavljenje “približava.” (Luka 21:28) Oni s pouzdanjem znaju da nije samo blizu njihovo izbavljenje kroz prvo uskrsnuće, nego da je također pred vratima i izbavljenje zemlje od ropstva grijehu i smrti.

Gospodinovom posvećenom narodu dana je kroz Sveto Pismo, spoznaja Božjeg plana, zajedno s njegovim vremenima i razdobljima. To im razumijevanje pomaže da vide potrebu za Božjom sadašnjom metodom ophođenja sa svijetom, i također “mironosni plod pravednosti” koji će uskoro rezultirati iz toga. (Hebr. 12:11) Usred oluje i žamora ovog velikog “dana Gospodinovog,” oni čuju Božji svemudri glas, i njihova se srca raduju. Oni imaju puno pouzdanje u njegovu sposobnost da napravi red iz zbunjenosti i kaosa. Oni shvaćaju da je Bog taj koji govori s neba - mjesta najuzvišenije vlasti i autoriteta - sudovima ovog dana. Oni daju zahvale da je došlo njegovo određeno vrijeme za izvršavanje djela uklanjanja poretka stvari kojeg su proizveli grijeh i sebičnost, kako bi njegovo davno

obećano kraljevstvo moglo biti uspostavljeno na svoje mjesto.

Bljeskovi munja oslikani u proročanstvima simboli su spoznaje na svim poljima koja utječe na tijek ljudskog vladanja. Kroz Sveto je Pismo također otkrivena duhovna istina, koja se odnosi na Božju volju za njegov narod, i koju šire posvećeni sljedbenici Učitelja. Razumjeti proročansko značenje vremena u kojem živimo, se prema tome treba smatrati, kao poseban blagoslov od Gospodina. Stoga bi naš stav trebao biti onaj velike zahvalnosti prema Bogu što nam je dao prednost shvaćanja predivne istine, i sa kojom imamo predivnu prednost biti poistovjećeni. Naša bi zahvalnost trebala biti očitovana sa povećanom revnošću u pomaganju da drugi dođu do spoznaje o njoj.

Kada poravnamo događaje našeg vremena sa Biblijskim proročanskim svjedočanstvom, mi vjerujemo da je “dan Gospodinov” jasno u tijeku. To je “dan” koji ima svoje faze postepenog razvoja. Njegova je glavna karakteristika ta sukoba svjetla protiv tame, slobode protiv tlačenja, i istine protiv pogreške. On je toliko raširen u svojoj primjeni, i toliko univerzalan u svojim grananjima, da ga nijedan simbolizam ne može u potpunosti opisati. Međutim, što je najvažnije za Gospodinov narod, jeste razumijevanje, vjerom u Božju riječ, koje nam pomaže da vidimo njegov slavni ishod - Mesijansko kraljevstvo! Pazimo na upozorenje Apostola Petra, i

nemojmo biti od onih o kojima on govori kao o “izrugivačima” među Gospodinovim narodom - koji govore da “sve ostaje kao što bijaše od početka Stvorenja.” (2 Pet. 3:3,4)

DRUGE PROROČANSKE SLIKE

Osim proročanstava koja su već spomenuta što se tiče sadašnjeg “vremena tjeskobe” i “dana Gospodinovog,” Sveto Pismo ga nadalje opisuje kao vrijeme kada će “svu zemlju proždrijeti oganj [Božje] ljubomore.” (Sef. 3:8) Još jedan od Gospodinovih proroka koji nas obavještava o Božjem načinu djelovanja tijekom tog razdoblja kaže da će to biti “u vihoru i oluji.” (Nah. 1:3) Također je proročanski opisan kao “povodanj silnih voda” i vrhunski “veliki potres, kakva ne bijaše otkako su na zemlji ljudi.” (Iza. 28:2; Otkr. 16: 18) Iz takvih različitih opisa jasno je da se nijedno od toga ne treba uzimati doslovno. Umjesto toga, to su proročanske slike i simboli koji prikazuju različita obilježja sadašnje nevolje u svijetu i Božjeg odgovora.

Kroz Proroka Jeremiju, Gospodin je ukazao da, u većoj ili manjoj mjeri, militarizam sa svojim pratećim povećanjem oružja svake vrste čini istaknuti dio ovog velikog vremena nevolje. “Jer ću dozvati mač na sve stanovnike zemlje, govori Gospodin nad vojskama.” (Jer. 25:29) Na sličnu se misao sugerira u Iza. 34:3 gdje se o kraljevstvima

zemlje simbolički govori kao o “gorama” koje će biti “raskvašene od...krvi.”

Još jedan simbolizam iz proročanstava je onaj o gaženju “tjeska.” Proričući o Kristu tijekom ranog dijela njegove Druge Prisutnosti, prorok je rekao, “Sam sam u tjesku gazio,...krv će njihova poprskati moje halje.” (Iza. 63:1-6) Mi vjerujemo da je to djelo ozbiljno počelo kao posljedica događaja oko 1914 i početka Prvog Svjetskog Rata. To simboličko gaženje “velikog tjeska gnjeva Božjega” je raslo u žestini iz godine u godinu tijekom prošlog stoljeća i dalje se nastavlja danas. (Otkr. 14:19)

VELIKI LIK KOJI TREBA BITI UDAREN

Dodatno biblijsko predviđanje koje opisuju svrgavanje ustanovljenog autoriteta, posebno onog od nasljednih vladajućih obitelji koje su upravljale većinom Evrope prije Prvog Svjetskog Rata, je sadržano u proročanstvu koje je zabilježeno u drugom poglavlju Danijela. To proročanstvo je u vezi sa ostvarenjem božanskog nauma koji je bio prikazan kao udaranje kipa nalik čovjeku kojeg je Nebukadnezar vidio u svom snu. (reci 31-45) Taj je lik, u skladu s proročanstvom, trebao biti udaren od kamena koji je bio “bez ruku s planine odlomljen,” planina predstavlja Božju vrhovnu vlast nad zemljom.

Te prijašnje moćne crkvenodržavne vladajuće obitelji Evrope, koje su stoljećima za sebe

tvrdile “božansko pravo kraljeva,” bile su velikim dijelom uništene kao rezultat Prvog Svjetskog Rata. Povijesni događaji tog vremena pružaju dokaz, mi vjerujemo, početka ispunjenja Danijelovog proročanstva - da je “lik” Poganskog autoriteta bio “udaren” i počeo se raspadati. Uistinu se preostali se dijelovi čak i sada nastavljaju “zajedno razbijati u komade” i postajati kao prah kao priprema za otpuhivanje kao “pljeve s ljetnih gumna.” (Dan. 2:34,35,44) U skladu s tim predloženim tumačenjem, mi vidimo da danas Evropom više ne vlada veliki “lik” Poganske moći, nego uglavnom rascjepkane vladavine koje su nastale iz masa ljudi.

Apostol Pavao također govori o simboličnim udarcima uništenja s kojima pada Sotonino carstvo u pripremi za uspostavu Božjeg kraljevstva. On uspoređuje nevolju sa porođajnim bolovima - “trudovima na trudnicu.” (1 Sol. 5:1-3) U Danijelovom proročanstvu postoji sugestija da trebaju biti tri od tih glavnih “trudova,” ili grča, nevolje. Oni su pokazani kao, najprije, udaranje u lik, drugo, njegovi djelovi bivaju mrvljeni do praha; i treće, vjetar otpuhuje “pljevu,” ili prah. Događaji prošlog stoljeća čini se da ukazuju da smo mi u drugome od tih glavnih grčeva - vjerovatno se približavajući trećemu.

BOG VLADA SITUACIJOM

Zapažajući još jedno proročanstvo o sadašnjem vremenu nevolje, citiramo: “neka

zadršću svi stanovnici zemlje, jer dolazi dan Gospodinov, jer je blizu; dan tmine i pomrčine, dan oblaka i guste tame...pred njima oganj proždire, a za njima plamen spaljuje...Zemlja će se pred njima tresti; nebesa će drhtati: sunce i mjesec će se zamračiti, a zvijezde će svoj sjaj uskratiti.” (Joel 2:1-3,10)

Kao što smo vidjeli, proroci starog doba koristili su mnoge simbolizme da opišu jedan ili više događaja koji se događaju u važnom “danu Gospodinovom.” Međutim, iza svega toga leži činjenica da Bog preuzima odgovornost za svrgnuće ovog “sadašnjeg opakog svijeta.” U svojoj Riječi, Gospodin nam objašnjava da on ostvaruje taj cilj kroz prorečeno povećanje znanja - blještanje munja - i njihovog učinka na sve aspekte društva.

Teturanje zemlje tamo-amo kao rezultat Božjih munja je vrlo sveobuhvatan opis. Zemlja može teturati i drhtati kao u oluji, na vjetru, od vatre, potresa, potopa, ili na druge načine, ali nastavlja se s njenim “potresanjem” sve dok konačno ne padne. Tada će Mesijansko kraljevstvo, koje je “neuzdrmljivo,” biti uspostavljeno na svoje mjesto. (Hebr. 12:26-28)

NOVI I BOLJI SVIJET

Svjetska tjeskoba koja je svojstvena tranzicijskim promjenama koje se sada događaju uzrokovala je da muškarci i žene iz svih naroda čeznu za novim i boljim svijetom. Mi također

možemo jako dobro razumjeti želju tih iskrenih svjetskih vođa da učine sve što je u njihovoj moći i da uspostave novi poredak, pun slobode i sreće. Kada kažemo da ne može biti idealnog svjetskog poretka sve dok ne bude uspostavljeno Kristovo kraljevstvo mi ne govorimo prezirno o takvim iskrenim ljudskim naporima.

Nema ničega što bi moglo izroditi takvu nadu i utjehu u srcima ljudskog roda danas koliko spoznaja da će iz sveg kaosa i nevolje koje su doživljavali u sadašnje vrijeme, uskoro izroniti era pravog i trajnog mira i radosti. To je upravo ono što možemo i što bi smo trebali očekivati, ne zato što će čovjek konačno pobijediti svoju sebičnost, nego zbog toga što se Bog umješao u ljudska zbivanja, i što će uskoro uspostaviti božansku upravu nad nacijama kroz kraljevstvo svog Sina, Krista Isusa. U posljednjem retku poglavlja iz kojeg je uzet naš uvodni tekst, dano nam je zasiguranje da će “Gospodin nad vojskama vladati na gori Sionu i u Jeruzalemu, slavno pred svojim starcima.” (Iza. 24:23)

GORA SION - SREDIŠTE BOŽJEG KRALJEVSTVA

Jeruzalem je bio glavni grad Judeje, i gora Sion u Jeruzalemu mjesto gdje je bila smještena Izraelska vladavina. Obećanje da će Bog “vladati na gori Sionu” bi prema tome označavalo njegovu upravu nad ljudskim zbivanjima. Ovaj simbolizam

božanskog kraljevstva je spomenut mnogo puta u proročanstvima i Starog i Novog Zavjeta. U drugom psalmu, Bog objavljuje, “Ja svoga kralja postavih na Sionu, svetoj gori svojoj.” (redak 6) Psalmista zatim objašnjava da će Božji kralj, a to je Isus Krist, “razbiti” nacije sadašnjeg zlog poretka “smrskati ih kao sud lončarev.” (redak 9)

U knjizi Otkrivenje, Isus i njegova cijela crkva su prikazani kako stoje zajedno na gori Sionu. (Otkr. 14:1) Obadijino proročanstvo nam daje isti opis kraljevstva, objavljujući da će “spasitelji uzaći na goru Sion...i bit će kraljevstvo Gospodinovo.” (Obad. 21) Čini se jasnim iz tih ukazivanja da je termin Sion korišten u Svetom Pismu da označi uzvišeni položaj Krista i njegove crkve kada budu vladali zajedno da podignu i blagoslove od grijeha bolestan i umirujući svijet.

Mihej 4:2 objavljuje da će “od Siona Zakon izići i riječ Gospodinova iz Jeruzalema.” To je još jedno od Božjih obećanja u kojima je Sion korišten simbolički da predstavi Krista - glavu i tijelo. Postoji dobar razlog da vjerujemo, također, da je termin Jeruzalem ovdje korišten da opiše zemaljska, ili vidljiva djelovanja novog kraljevstva. Zaista, zakoni tog kraljevstva će proizići iz nebeskog Siona - Krista i njegove crkve. Neće biti potrebe za zemaljskim zakonodavcima, jer neće biti prilika za promjenu ili nadopunu zakona - niti će biti potrebni novi zakoni kako bi se riješili nepredviđeni problemi.

Međutim, biti će potrebno obznaniti te zakone “Siona” i ljudima će biti potrebna pouka radi njihove ispravne primjene. To će biti učinjeno kroz zemaljske predstavnike kraljevstva - o čemu je Mihej govorio da će “riječ Gospodinova izaći iz Jeruzalema.” Oni koji će predstavljati Krista - Nebeski Sion - u zemaljskom, ili “Jeruzalemu”, dijelu kraljevstva već su bili izabrani i pripremljeni od Boga za taj uzvišeni položaj od povjerenja kao učitelja čovječanstva pod Kristom. U Luki 13:28,29 oni su identificirani kao Abraham, Izak, Jakov, i drugi proroci. U Ps. 45:16 na njih se ukazuje kao na “očeve” Izraela, i obećano je da će ono biti učinjeni “knezovima po svoj zemlji.” Pavao je također identificirao tu grupu kao “stare” Izraela koji su “po vjeri primili dobro svjedočanstvo.” (Hebr. 11:1,2,39)

JEDINI PLAN KOJI ĆE USPJETI

Ako bi smo posmatrali ovaj biblijski opis Božjeg novog svijeta sa ljudske točke gledišta, vjerovatno bi nam se činio posve nepraktičnim, i imali bi smo dobar razlog za upitati, Hoće li to funkcionirati? Međutim, mi moramo imati na umu da to nije od ljudi osmišljeno utopijsko uređenje. Kada bi bilo samo to, imali bi smo razloge da sumnjamo u ikakvu nadu za njegov uspjeh. No ipak, hvala Bogu da je to njegovo novo uređenje za od grijeha bolesni i umirući svijet. Stvoritelj svemira, veliki Prauzrok sveg života, planiraga ga je, i

zasigurno on ne bi dao obećanja ljudskoj rasi koja ne bi bio u stanju ispuniti.

Kako su utješne riječi Nebeskog Oca: “sjetite se prošlosti prдавne: ja sam Bog i nema drugoga; Bog, nitko mi sličan nije! Onaj sam koji od početka svršetak otkriva i unaprijed javlja što još se nije zbilo! Ja kažem: Odluka će se moja ispuniti, izvršit ću sve što mi je po volji....Rekao sam - ispunit ću, naumio sam - izvršit ću.” (Iza. 46:9-11)

Bog Spašava Petra

Ključni redak: „*Petra, dakle, čuvahu u tamnici, dok se crkva bez prestanka molila Bogu za njega.*“
Djela 12:5

Izabrani tekstovi:
Djela 12:1-17

INTENZIVNO progonstvo bilo je udes Rane Crkve, no ipak božanska providnost dopustila je kontrastna iskustva u životima svetih. U današnjoj pouci učimo da je Herod, kralj Judeje, dao pogubiti Jakova mačem. Tako je on postao jednim

od najranijih mučenika za Kristovu stvar, dok je njegov brat Ivan doživio duboku starost, vjerojatno do pred kraj prvog stoljeća. (Djela 12:1,2)

Iskustvo Petra, još jednog od Isusovih bližih suradnika bilo je posve drugačije. Zato što je ugodio Židovima ubivši Jakova, Herod „nastavi te uhvati Petra. (A bijahu tada dani beskvasnoga kruha.) Njega on uhiti, baci u tamnicu i dade da ga čuvaju četiri straže od po četiri vojnika, nakanivši da ga poslije Pashe izvede pred narod.“ (reci 3,4)

Naš Ključni Redak otkriva da su se braća u Jeruzalemu žarko molila za Petra. Oni su vjerovatno razmišljali o činjenici da je jedan od njihovih vođa, Jakov, bio pogubljen pa su bili zabrinuti neće li to isto snaći i Petra.

Te noći kad je Herod planirao izvesti ga iz zatvora, Petar je mirno spavao. Bio je okovan za dva vojnika, dok su druga dva bili na straži, čime bi se naizgled osiguralo da on ne može pobjeći od svojih tamničara. Iznenada, pojavio se anđeo Gospodinov, probudio Petra iz sna, i lisičine s kojima je bio vezan su mu čudesno spale s ruku. Tada, također čudom, nebeski je glasnik izveo Petra iz njegovog zatočeništva u zatvoru u slobodu u gradu. „Dodoše do željeznih ulaznih vrata što vode u grad, koja im se sama otvoriše, i iziđoše te pođoše ulicom, i smjesta ode anđeo od njega.“ (reci 6-10)

Naizgled, prethodno navedeni događaji povezani s Petrovim oslobađanjem iz zatočeništva bili su toliko nevjerovatni da je on neko vrijeme mislio da sanja ili da je u transu. Kad je Petar u jednom trenutku shvatio da je stvarno slobodan, otišao je do kuće Marije, majke Ivana Marka, gdje su se braća sakupila da se mole. Petar je pokucao na vrata ulaza i sluškinja po imenu Roda prepoznala je njegov glas, međutim u svom uzbuđenju, zaboravila je otvoriti vrata. Ona je otrčala natrag i rekla braći koji su se molili da je Petar stigao, ali oni joj nisu vjerovali. Na kraju, kao rezultat toga što je Petar nastavio kucati, oni su otvorili vrata i vidjeli ga. On im je tada ispričao o svom providonosnom oslobođenju. Petar im je rekao da obavijeste jednog od učenika po imenu Jakov, isto tako kao i ostalo bratstvo, i zatim je otišao na tajnu lokaciju. (reci 11-17)

„Žarke“ molitve pravednih mogu mnogo postići. (Jak. 5:16) Mi nikada nećemo biti kušani preko onog što možemo nositi, nego će uvijek biti pružen izlaz. Ponekada se to može dogoditi kroz smrt kao što je bilo u slučaju Jakova, dok je u Petrovom slučaju, božanska intervencija prouzročila njegovo puštanje. Neka bi smo stoga svakodnevno ustrajali u nastojanju da vršimo Božju volju, uvjereni da ukoliko smo vjerni, mi se možemo radovati, zato što ćemo zasigurno biti izbavljeni u vrijeme i na način koje Nebeski Otac smatra najboljima.

Pouka dva

Bog Ne Pravi Razliku

***Ključni redak: „I Bog, koji poznaje srca, posvjedočio im je dajući im Duha Svetoga kao i nama; i nije pravio nikakve razlike između nas i njih, očistivši vjerom njihova srca.“
Djela 15:8, 9***

***Izabrani tekst:
Djela 15:1-19***

PREMDA JE prilika postajanja dijelom tijela Kristovog najprije bila ponuđena Izraelu, oni su kao nacija podbacili ne prihvativši našeg Gospodina kao njihovog kralja i razapevši ga. No ipak, postojao je jedan

ostatak Židova koji su vjerovali da je on bio njihov

obećani Mesija. Tako je počev od dana Pedesetnice, nakon što je Krist uzašao svome Ocu, Sveti Duh sišao na njegove sljedbenike. Nakon toga su i još neki Židovi povjerovali, pokajali se, i primili krštenje u vodi „u ime Isusa Krista za oproštenje grijeha.“ Ti su također primili Sveti Duh. (Djela 2:38)

Budući je Božja volja bila da svi narodi razumiju i prihvate ponudu spasenja pruženu kroz žrtvenu smrt Isusa Krista, na kraju je ta Evandeoska poruka bila proširena na poganske zemlje. Vrativši se sa misionarskog putovanja, Pavao i Barnaba podjelili su rezultate svojih napora sa braćom u Antiohiji. Dok su bili tamo, „neki su sišli iz Judeje i naučavali braću: Ako se ne obrežete po Mojsijevu običaju, ne možete biti spašeni. A kada je nastala nemala prepirka i raspra između njih, Pavla i Barnabe, odrediše da Pavao i Barnaba, kao i neki drugi od njih, radi toga pitanja uzađu k apostolima i starješinama u Jeruzalem.“ (Djela 15:1,2)

Braća iz Antiohije željela su da se ta stvar riješi i odlučili su da se Pavao, Barnaba, i drugi od njih trebaju sastati sa apostolima i starješinama u Jeruzalemu da se razjasni da li se od vjernika koji su prethodno bili Pogani zahtjevalo da drže obred obrezanja, isto tako kao i različita obilježja Mojsijevog zakona. Pavao je spremno otišao u Jeruzalem zajedno s drugima, vjerujući da ako braća tamo budu opovrgla učenje da se prijašnji Pogani

trebaju obrezati, da ti onda ušutkalo Judaizatore. (reci 3-6)

Nakon jedne intenzivne rasprave o toj stvari, Petar se obratio nazočnima na tom Jeruzalemskom saboru. On je potvrdio, kao je što je zabilježeno u našim Ključnim Reticima, da Bog nije pravio razlike među vjernicima koji su mu bili potpuno predani i primili Sveti Duh, bez obzira na njihovu pozadinu ili porijeklo.

Nakon što su temeljito raspravili o toj stvari, Apostoli i starješine odlučili su da Neznabožački obraćenici ne trebaju biti obrezivani, i jedino su preporučili i složili se da se trebaju uzdržavati od krvi, od spolnog nemorala, od jedenja onoga što je bilo zadavljeno, i od uzimanja mesa koje je bilo prinešeno idolima. Osim toga, braći u Antiohiji je bilo poslano pismo pozdrava zajedno sa rezultatom vijećanja u Jeruzalemu. (reci 22-29)

Danas za braću ne postoji Jeruzalemska konferencija da se tamo rasprave neke razlike koje imaju i da se riješi sa otvorenim saslušanjem koje uključuje apostole. No ipak, cijenjenje toga da smo svi koji smo bili kršteni u Kristovu smrt, bez obzira na pozadinu, jezik, nacionalnost, ili spol, dio Abrahamovog sjemena trebalo bi uvelike pomoći u rješavanju razlika među braćom ako prevladava duh traženja Božje volje. (Gal. 3:27-29)

Iz Derbe U Filipe

***Ključni redak: „Nakon što je on vidio to viđenje nastojasmo odmah poći u Makedoniju, uvjereni da nas je pozvao Gospodin propovijedati im evanđelje.“
Djela 16:10***

***Izabrani tekst:
Djela 16:1-15***

NAKON Jeruzalemske konferencije, Pavao se uputio na drugo misionarsko putovanje – ovaj puta bez Barnabe – umjesto njega pratio ga je Sila. „Stiže tako u Derbu i Listru. Ondje, gle, bijaše učenik neki imenom Timotej, sin neke pokrštene Židovke

i oca Grka. Uživao je dobar glas među braćom u Listri i Ikoniju. Pavao htjede da on pođe s njime pa ga uze i obreza zbog Židova koji bijahu u onim mjestima. Jer svi su znali da mu je otac Grk.“ (Djela 16:1-3)

Pavao, Sila i Timotej doživjeli su puno uspjeha u jačanju vjere braće po raznim crkvama, isto tako kao i pomažući u brojčanom porastu. Nakon što su posjetili područja Frigije i Galacije, razmišljali su da otputuju u Malu Aziju da tamo šire evanđelje, međutim Sveti Duh ih je na neki način spriječio u tome. Nakon toga, Pavao je noću dobio viziju, vidio je čovjeka kako ga moli da posjeti Makedoniju i služi onima koji tamo žive. (reci 4-9)

Naš Ključni Redak prikazuje kakav učinak božanska providnost ima na srca i misli vjernika koji traže upoznati Božju volju i vršiti je. Kao odgovor na viziju, Pavao i njegovi prijatelji odmah su se uputili u Makedoniju, upravo sjeverno od Grčke, uvodeći time Evanđelje u Evropu. Vjeruje se da je nekako u to vrijeme liječnik Luka počeo pratiti Pavla i njegove druge prijatelje.

Stigavši u Makedoniju, braća su otputovala u Filipe, jedan od glavnih gradova u tom području. Bila je subota, oni su išli uzduž rijeke gdje su naišli na grupu žena, uključujući jednu koja se zvala Lidija, koje su se okupile na molitvu. Pavao im je govorio što se tiče Izraelovih nada koje su bile ispunjene u Isusu Kristu. Ta je poruka pala na prijemljiva srca budući su Lidija i njen dom bili kršteni kao dokaz njihovog obraćenja. Osim toga, Lidija je pozvala Pavla i njegove pratiocce da uživaju u gostoprimstvu njenog kućanstva. Čini se da to nisu odmah privatili, ali na njeno „prisiljavanje“ oni su koristili njen dom neko vrijeme kao bazu za djelovanje dok su vršili Gospodinovo djelo. (reci 12-15)

Važna pouka koju možemo izvući iz današnje lekcije je činjenica da će Bog usmjeravati nadgledanje službe Evanđelja kako je njemu ugodno. Pavao je kroz božansku intervenciju posredstvom vizije bio usmjeren da putuje u Evropu, i u Filipima je bila osnovana prva crkva na tom kontinentu. Naknadni događaji u

gradu, uključujući one kada su Pavao i Sila bili uhićeni, tučeni, stavljeni u zatvor, i zatim postali instrument za obraćanje tamničara iz Filipa i njegovog doma, pokazuju da kakva god bila naša iskustva, ako smo mi vjerni našem pozivu, ona će biti na Božju slavu. (reci 19-34)

Potrudimo se stoga uvijek imati ispravan stav u našim kušnjama, kao što je Job to tako dobro izrazio. Njegovo svjedočanstvo prema Bogu bilo je, „Da me on i pogubi, ipak ću se u njega uzdati.“ (Job 13:15)

Solun, Bereja i Atena

Ključni redak: „Jer prolazeći i promatrajući vaše svetinje, nađoh i žrtvenik s natpisom:

NEPOZNATOME BOGU. Onoga koga, dakle, ne znajući štujete, njega vam ja navješćujem.“
Djela 17:23

Izabrani tekstovi:
Djela 17:1-34

NAKON FILIPA
Pavao, Sila i Timotej otputovali su u Solun. Tamo su našli Židovsku sinagogu, i tri su subote, raspravljali na temelju Pisma s nazočnima. Pavao je naglasio da je Isus bio Krist koji je bio podignut iz mrtvih. Neki od Židova isto tako kao i značajan broj bogobojaznih Grka

prihvatili su poruku i postali Kristovim sljedbenicima. (Djela 17:1-4)

„A Židovi zavidni uzeše neke zle ljude od prostoga svijeta i skupivši četu uzbuniše grad i napadoše na kuću Jasonovu i stadoše tražiti, da ih izvedu pred narod.“ (redak 5) Jason, koji je bio Kršćanin, bio je optužen glede meteža koji je nastao. On je nakon što su on i drugi bili pušteni morao dati izvjesno jamstvo da se to više neće dogoditi. Kao rezultat, Pavao i Sila su brzo otputovali za Bereju. (reci 6-9)

Kao i obično, misionari su najprije otišli u sinagoge, gdje su bili iskreni istraživači Svetog

Pisma. Kao rezultat, mnogi od njih su postali vjernici. Kada je vijest o uspješnoj službi u Bereji došla do Soluna, nevjerujući Židovi su doputovali u Bereju, podsticavši ponovno ljude protiv tih misionara. Pavao je tada otplovio za Atenu, dok su Sila i Timotej ostali u Bereji da jačaju nove Kršćane. (reci 10-15)

Stigavši u Atenu, Pavao je zapazio da je grad bio predan idolopoklonstvu, i on je počeo objavljivati Božju Riječ u sinagogi i na trgu. Neki od Grčkih filozofa pozvali su ga da se obrati Areopagu, sudskom tijelu koje se sastajalo na Marsovom brežuljku. Oni su bili Pogani, i budući svjestan svih idola u Ateni, Pavao je započeo svoje obraćanje primjećujući da su oni bili vrlo religiozni. (reci 16-22)

U našem Ključnom Retku, Pavao je spomenuo da je vidio žrtvenik „NEPOZNATOM BOGU.“ On je zatim nastavio svoje predavanje tako da ih prosvjetli što se tiče jedinog pravog Boga, i navodeći različita obilježja božanskog plana, uključujući i nauku o uskrsnuću. Pavao je potvrdio da pravi Bogue prebiva u hramovima koje su načinile ljudske ruke, nego da je on Stvoritelj svega, i da će se otkriti onima koji ga traže. On im je rekao da je Bog previdio neznanje onih koji ga nikada nisu bili upoznali u prošlosti, međutim sada je došlo vrijeme za pokajanje zbog nadolazećeg razdoblja suda, koji će biti izvršen po Isusu Kristu. Iako su neki slušatelji gledali na njegovu poruku, posebno

u svezi uskrsnuća iz mrtvih, sa nevjericom, drugi su željeli čuti više o tome kasnije, i nekolicina ih je čak postala vjernicima. (reci 24-34)

Revnost Rane Crkve u širenju Evanđelja je nadahnjujuća. Neka bi njihov primjer služio kao ohrabrenje za svakoga od nas da širimo dobru vijest o Božjem kraljevstvu pod Kristom Isusom koje će blagosloviti cijelu ljudsku obitelj, privodeći tako kraju sve zlo koje sada postoji u svijetu.

Pouka pet

Naučavanje Božje Riječi

Ključni redak: „Jedne noći reče Gospodin Pavlu u viđenju: *„Ne boj se, nego govori i ne daj se ušutkati!*

Ta ja sam s tobom i nitko se neće usuditi da ti naudi.

Jer mnogo je naroda mojega u ovome gradu.”

Djela 18:9, 10

Izabrani tekstovi:

Djela 18:1-11, 18-21

NAKON KRATKOG boravka u Ateni, Gospodinovo providonosno vodstvo usmjerilo je Pavla u Korint, grad koji je bio poznat po svom nemoralu. Tamo je upoznao Židova imenom Akvila, i njegovu ženu, Priscilu, koji su poput njega,

bili izrađivači šatora. Pavao je živio kod njih dok je služio u Korintu. „Svake je pak subote raspravljao u sinagogi i uvjeravao Židove i Grke. Kad iz

Makedonije pristigoše Sila i Timotej, Pavao se potpuno posveti Riječi svjedočeći Židovima da Isus jest Krist.“ (Djela 18:1-5)

Iako je Pavao slijedio svoju uobičajenu praksu svjedočenja u sinagogi, nevjerujući su se Židovi snažno suprotstavljali njegovim naporima. Pavao je tada na dramatičan način „otresao svoje halje,“ i rekao im da se od tada bude usredotočio na donošenje Evanđelja Poganima. Ipak, Krisp, nadstojnik sinagoge, isto tako kao i mnogi drugi u Korintu, povjerovali su u ono što je on naučavao i bili su kršteni. (reci 6-8)

Kao što je zabilježeno u našim Ključnim Reticima, Gospodin se pojavio Pavlu u viziji noću i dao mu zasiguranje da će biti uspješan u Korintu. Bog je obećao da mu se ništa neće dogoditi, i da on treba nastaviti propovijedati Isusa Krista zato što je bilo mnogo onih u tom gradu koji su trebali postati vjernici.

Unatoč činjenici da je Korint bio okarakteriziran sa lakomislenim i razuzdanim vladanjem, on je donio značajne duhovne rezultate. Za razliku od drugih gradova koje je Pavao posjetio, mnogi od stanovnika Korinta cijenili su Pavlovu službu. Kao rezultat, on je tamo proveo osamnaest mjeseci „naučavajući među njima riječ Božju“ i jačajući braću. (redak 11)

Vjerojatno pred kraj Pavlovog boravka u Korintu, Galion je postao prokonzulom područja Ahaje. Vjerujući da će im on ugoditi, Židovi su

doveli tamo Pavla pred sud i optužili ga za promicanje obožavanja Boga koje je bilo suprotno Židovskom zakonu. Međutim, Galion je ukazao da ta situacija ne dolazi pod njegovu nadležnost glede njihove religije, pa je stoga odbacio slučaj. Kada je Pavao konačno otišao iz Korinta, Priscila i Akvila odlučili su putovati s njim sve do Efeza. Ostavljajući ih tamo, on je otputovao natrag u Jeruzalem i zatim u Antiohiju. (reci 12-22)

Promatrajući sadašnje stanje među čovječanstvom, kao što je bilo i u Pavlovim danima, i dalje samo jedno „malo stado“ nastavlja biti privučeno poruci u vezi Božjeg kraljevstva. Kao posvećeni vjernici, mi smo pozvani slijediti Kristove stope tako da svjedočimo o Istini svima koji bi mogli imati uho da čuju. Ne bi smo trebali postati obeshrabreni ako su rezultati naših napora besplodni. Nebeski Otac nadgleda cijeli proces, koji će završiti kada će se „žena Janjetova pripremiti.“ (Otkr. 19:7) Nastavimo stoga vršiti Gospodinovo djelo, imajući pouzdanje u to da se Božje pripreme odvijaju u skladu s njegovom voljom. „Jer što navješćujem evanđelje, nije mi na hvalu, ta dužnost mi je. Doista, jao meni ako evanđelja ne navješćujem.“ (1 Kor. 9:16)

Žrtve Zahvalnosti

„Čime ću uzvratiti Gospodinu za sva njegova dobročinstva prema meni?...Prinijet ću ti žrtvu zahvale i zazvat ću ime Gospodinovo.“

Psalam 116:12, 17

NAJBOLJI NAČIN DA živimo život zahvalnosti Bogu je polaganje naših života u obznanjivanju njegovih hvala. Kada uzmemo u obzir da je sve što imamo, i čemu se nadamo, naše zbog Božje milosti, tada ćemo shvatiti da naš dug zahvalnosti poziva da ništa manje nego posvetimo sve naše njemu, ne živeti više za sebe, nego za njega. Tu je misao izrazio David u riječima našeg uvodnog teksta. Kontekst tih riječi prenosi prenos sličan osjećaj: „Uzet ću čašu spasenja i zazvati ime Gospodinovo. Izvršit ću sada zavjete svoje Gospodinu pred svim njegovim narodom...Gospodine, uistinu sam ja tvoj sluga i sin tvoje sluškinje: ti si odriješio spona [Adamske osude] moje.“ (Ps. 116:13-16)

„Oh kada bi ljudi slavili Gospodina za dobrotu njegovu i za njegova čudesna djela djeci ljudskoj! I neka mu prinose žrtve zahvalnice i radosno razglašavaju djela njegova.“ (Ps. 107:21,22) Kako jasno David ovdje povezuje

zahvalnost sa objavljivanjem djela Božjih. To je vrlo praktično raspoređivanje. Da smo primili neke posebne naklonosti od zemaljskog prijatelja i željeli pokazati naše cijenjenje tako da drugi saznaju za njegovu dobrotu, ne bi bilo boljeg načina za to učiniti od toga da govorimo o njegovim djelima – o onome što je učinio za nas.

Gospodin nam je na predivan način pokazao naklonost, i darovao nam bogate blagoslove. Veličanstvena su obećanja koja ima izvršiti za nas, i ne samo za nas, nego također za cijeli svijet. Da bi smo govorili o njegovim djelima neophodno je objaviti istinu o njegovom planu. Zbog cijenjenja onog što je Bog učinio za nas, i zbog njegove ljubavi koja izaziva našu ljubav zauzvrat, mi smo postali „svjetlo svijeta,“ i „grad koji leži na gori, i ne može se sakriti.“ (Mat. 5:14)

ISKUŠENJA SU BLAGOSLOVI

Kada brojimo naše blagoslove ne bi smo trebali previdjeti kušnje koje je Nebeski Otac dopustio da dođu na nas. Kada bi smo mi mogli birati naša iskustva, mi bi smo mogli izbjeći ono što nas smeta i kuša. Bog u svojoj mudrosti, međutim, vidi da mi trebamo kušnje, i u svojoj ih ljubavi dopušta. Ako su naše volje predane njemu, tada ćemo biti zahvalni da se on brine za sve naše potrebe, čak i za kušnje koje su neophodne za zaokruživanje naših Kršćanskih karaktera.

Bog može dopustiti neke kušnje kako bi stavio na ispit našu vjeru i pouzdanje u njega. Druge pak da razviju u nama strpljenje i dugotrpljivost. Ponekada to može biti u obliku odgajanje kažnjavanjem od Gospodina. U svim slučajevima, to je dopušteno od našeg Nebeskog Oca koji je premudar da bi pogriješio, i previše dobar da bi bio bezobziran. Iako nas on tako može ispravljati, to je u ljubavi, i naša bi srca trebala uzvratiti sa zahvalnim cijenjenjem za taj dokaz da nam on ne uskraćuje neophodna iskustva.

Apostol Pavao nas potiče, „U svemu zahvaljajte.“ (1 Sol. 5:18) To mogu srdačno činiti jedino posvećeni Kršćani. Oni znaju da ništa ne može doći u njihove živote osim onog što je za njihovo dobro. (Rim. 8:28) Oni znaju da su djeca Nebeskog Oca punog ljubavi koji bdije uvijek za svaki njihov interes. Oni imaju jamstvo da su mu čak i svaka minuta u stvarim njihovog života – što je prikazano sa lasima s njihove glave - poznati, i da on upravlja s njima u skladu sa svojom mudrošću i ljubavi. (Mat. 10:30)

GOSPODIN VODI NAŠE KORAKE

„Gospodin određuje korake dobra čovjeka.“ (Ps. 37:23) Ovo je obećanje koje svaki Kršćanin treba primjeniti na sebe, i vjerovati mu sa svim svojim srcem. Ako smo mi uistinu zahvalni za način na koji Gospodin vodi naše živote, nećemo se pokušavati opirati, ili ići suprotno njegovoj volji.

Umjesto toga, s molitvom u našim srcima i pjesmama na našim usnama, mi ćemo nastaviti izvršavati naše zavjete njemu, držeći našu žrtvu na žrtveniku sve dok se u potpunosti ne dovrši.

„Ali on zna put kojim ja idem: kada me iskuša, čist ću kao zlato izići.“ (Job 23:10) Bog nas kuša kao što je zlato iskušavano. To znači da nas on pušta kroz vatre nevolja tako da bi zlato našeg karaktera moglo biti pročišćeno. Međutim, kako je dragocjena misao da Veliki Pročišćavatelj temperira vrućinu. On neće dopustiti da budemo iskušani iznad naših mogućnosti. Ako on vidi da vrućina postaje toliko intenzivna da bi smo mogli biti povrijeđeni, on pruža put izlaza. (1 Kor. 10:13) Neka to blagoslovljeno jamstvo postane toliko temeljito umetnuto u naše misli i srce tako da ništa neće biti u stanju poremetiti naš unutarnji mir i spokoj u njemu i u njegovim obećanjima.

Mi smo bili blagoslovljeni sa svjetlom spoznaje o Bogu. Njegova čudesna djela i slavne nauke njegovog plana prosvjetlile su nas. Mi imamo nadu za svijet i za sebe. Mi imamo jamstvo Božje božanske brige, oproštenja, pomoći, i odgajanja kažnjavanjem. Svi ti dokazi nas uvjeravaju u ljubav našeg Nebeskog Oca. Mi znamo da se on brine, i da „neće uskratiti ni jedno dobro onima koji hode u čestitosti.“ (Ps. 84:11)

Mi uživamo u toj spoznaji zato što „Bog je Gospodin, koji nas obasja.“ Nećemo li mi onda uzvratiti s radovanjem, slaveći u srcima Gospodina i

razglašavati njegove hvale po svoj zemlji? Neka bi
smo stoga nastavili stalno prinositi žrtve zahvalne, i
„vezati žrvu konopcima sve do rogova
žrtvenika.“ (Ps. 118:27)

**** ** ***

Ključ za razumijevanje Svetog Pisma

BOŽANSKI PLAN VJEKOVA

Svi ljudski planovi propadaju, ali Bog ima plan! To je utješna činjenica uvijek iznova naglašena u najraširenijoj knjizi na svijetu, u Bibliji.

Zašto samo nekolicina doista slijedi Isusova učenja? Zašto se pogani nisu preobratili na Kršćanstvo? Što je kraj svijeta i kada će doći? Što je Sudnji dan i kada ga možemo očekivati? Koje je proročansko značenje sadašnjih kaotičnih zbivanja u svijetu?

To su samo neke od tema u knjizi „Božanski Plan Vjekova.“ Napisana je prije više od jednog stoljeća, no dostigla je nakladu više od osam milijuna na više od 30 jezika. Sadrži više od 350 stranica.

Za više informacija obratite se na donju adresu:

„Svanuće“

Istraživači Biblije u Hrvatskoj

Kneza Branimira 18

44 010 Sisak, Croatia

email: info@istrazivacibiblijeuHrvatskoj.com

BLIZU JE VRIJEME

Drugi Svezak Studija Svetog Pisma:

BLIZU JE VRIJEME (371 stranica)
Temeljito analizira Biblijsku kronologiju u odnosu na „vrijeme svršetka“ i „vremena obnove svega, što je od postanka svijeta govorio Bog na usta svih svojih svetih proroka.“ (Djela

3:21)

Otključavanje vremenskih proročanstava, drugi Kristov dolazak, uvidi iz knjige Danijela, Antikrist, i naša sredstva obrane u ovom vremenu nevolje samo su neke od tema koje su sve jasno ispitane.

Naručite besplatno primjerak na:

Istraživači Biblije u Hrvatskoj

Kneza Branimira 18

44010 Sisak

Ili radnim danima između 8 i 17h na mob. 098 199 4362.

Posjetite nas na:

www.istrzivaciBiblijeuHrvatskoj.com

SVANUĆE

Broj 12

Prosinać 2015

First-class postage paid at Rutherford, N.J. Published by The Dawn Bible Students Association, 199 Railroad Avenue, East Rutherford, NJ 07073. \$12 per year.

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle Almirante Brown 684, Monte Grande C.P, 1842 Buenos Aires

AUSTRALIA: Berean Bible Institute, P.O. Box 402, Rosanna, Victoria 3084

BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal 50088, Rio de Janeiro, RJ CEP 20050-971

BRITISH ISLES: Associated Bible Students, 102 Broad Street, Chesham, HP5 3ED, England

CANADA: P.O. Box 1565, Vernon, British Columbia, V1T 8C2 Canada

CROATIA: Kneza Branimira 18, 44010 Sisak

FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GERMANY: Tagesanbruch Bibelstudien- Vereinigung, Postfach 11 03, 64368 Ober-Ramstadt

GREECE: He Haravgi (The Dawn), 199 Railroad Avenue, East Rutherford, NJ 07073 USA

INDIA: The Dawn, Blessington, #34, Serpentine Street, Richmond Town, Bangalore 560025

SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora, Associazione Studenti Biblici, Via Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

Hrvatsko izdanje Članci u ovom broju uzeti su iz tekući broja časopisa „Svanuće“ na engleskom jeziku

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

2015 Dolazi Kraju 2

Međunarodne Biblijske Studije

Gospodinov Dan 15

Prihvatljivi Prinosi 18

Predanje Prvorodenog 21

Zaodjeveni s Poniznošću 24

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Božji Neizrecivi Dar 27

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition – DEC 2015

First Issue published December 2013

Printed in USA

2015 Dolazi Kraju

“Jer on zapovjedi i diže se olujni vjetar što diže valove njegove. Podižu se do neba i opet spuštaju do dubina: od muke im se duša rastapa.”

Psalmi 107:25, 26

ZAVRŠNI tjedni 2015 nalaze svijet u gotovo istom kaotičnom stanju kao što je bilo na početku godine. Nijedan od glavnih problema s kojima se svijet suočavao na početku 2015 nije bio riješen, i većina od njih se pogoršala. Osim toga, ove su godine iskrsnuli i novi problemi, što je samo nadodalo problemima čovječanstva. Situacija je jako dobro oslikana jezikom Psalmiste kojeg nalazimo u našem uvodnom tekstu, u kojem je opisana kao oluja na moru, i kako djeluje na brod i njegove mornare.

To bi se itekako moglo smatrati simboličnim i proročanskim opisom sadašnje svjetske situacije. Mi živimo u razdoblju u kojem se stari svijet raspada i prolazi, kako bi bio zamjenjen sa uspostavom novog, pravednog kraljevstva. Ljudi to još uvijek ne prepoznaju, pa se to njima čini kao razdoblje velikih oluja, tame i neizvjesnosti. Zaista, mnogi od ljudskih vođa i dalje pretpostavljaju da mogu riješiti probleme ovog svijeta. Na kraju će

međutim naučiti da ne mogu. Kad se to dogodi, tada će kako Psalmista nastavlja, oni “zavapiti GOSPODINU u svojoj tjeskobi,” i on će izvesti “iz njihovih nevolja.” On će “oluju u tišinu obratiti, tako da valovi nezini utihnu,” i dovesti ih “u željeno пристаниште” mira i sigurnosti. (reci 28-30)

Prorok Danijel prerekao je da “doba tjeskobe, kakva ne bijaše nikada otkako je naroda” treba obilježiti razdoblje u kojem mi sada živimo. (Dan. 12:1) Proročanstvo pokazuje da do tog “doba tjeskobe” dolazi ustajanjem Mihaela - što je jedna od titula danih Isusu nakon njegovog uskrsnuća kao duhovnog bića. Jedno od Biblijskih simbola “doba tjeskobe” predstavlja Isusa kako gazi tijesak, i on je rekao da on to čini sam. ((Iza. 63:1-6; Otkr. 19:11-16)

Ono što je Danijel opisao kao “doba tjeskobe” Isus naziva “velikom nevoljom,” ili tjeskobom, na nacijama, koja bi mogla voditi do uništenja sveg tijela kad ne bi bilo božanske intervencije kroz Božje “izabrane”- Krista i vjernih članova njegovog tijela. (Mat. 24:21,22; Luka 21:25,26) Prorok Sefanija je prerekao da Gospodin bude “okupio narode” da bi mogao “izliti na njih...žestoku srdžbu,” i da cijela simbolična zemlja treba biti “proždrti s ognjem” njegove “ljubomore.” (Sef. 3:8)

To su samo neka od proročanstava koja isitću razlog za kaotična vremena u kojima živimo. U suštini postoje problematična mjesta gotovo

posvud po zemlji, i bilo koje od njih bi moglo eruptirati u puno veće sukobe. Premda je istina da su mnoga od tih političke prirode, ona su također isprepletena sa širokim rasponom vjerskih, društvenih, i ekonomskih spornih pitanja i problema.

Današnji je svijet doista na “vatri,” kako je prorok naznačio da treba biti slučaj kada Bog bude “proždro” sadašnji sustav stvari na zemlji. To je istina i kod udruženja nacija jednih s drugima i istina je unutar samih nacija. Gnjevne strasti čovječanstva izražavaju se na grozne i užasne načine. Prisjetimo se nekih nekih od vrhunaca iz vijesti iz svijeta tijekom 2015 godine.

GLOBALNE VIJESTI - SAŽETE SA ISISOM

Pored gorućih ekonomskih pitanja i različitih katastrofa, o kojima će biti riječi u sljedećim dijelovima ovog članka, jedna od najvažnijih tema koja je zabrinjavala svijet tijekom 2015 bio je rast ISISA. Taj akronim, koji se odnosi na Islamsku Državu Iraka i Sirije, zadao je veliki strah u srcima milijuna. Kao pozadina, ISIS je ekstremistička militantna grupa samoproglashene Islamske države koja je vođena i koja se uglavnom sastoji od Sunitskih Arapa iz Iraka i Sirije. Od Ožujka, 2015 oni upravljaju područjem na kojem živi oko 10 milijuna ljudi u tim dvjema zemljama, i ima kontrolu nad malim područjima Libije, Nigerije, i Afganistana.

ISIS tvrdi da ima vjerski, politički, i vojni autoritet nad svim Muslimanima širom svijeta, i da zakonitost vladavina u svim nacijama ili državama u koje se on širi prestaje. Ujedinjeni Narodi smatraju ISIS odgovornim za zlouporabu ljudskih prava, ratne zločine, i bezbroj ubojstava i smaknuća nevinih muškaraca, žena, i djece. Grupa je bila označena terorističkom organizacijom od mnogih zemalja, sa preko šezdeset država koje izravno ili neizravno ratuju protiv njih.

Tijekom 2015, ISIS je nastavio širiti svoj utjecaj. Do sredine godine, uz prethodno navedene zemlje, ISIS je prisutan u Jemenu, Nigeru, Čadu, Kamerunu, i Uzbekistanu. Tijekom 2015 sudjelovali su u gotovo neprestanim terorističkim napadima svih vrsta, ubijajući i ranjavajući desetke tisuća i uništavajući imanja, domove, tvrtke, i mnoge drevne, povijesne znamenitosti. U isto vrijeme, mnoge su zemlje počele napade na uporišta Islamske države, posebno u Siriji i Iraku.

Posljednjih tjedana, Ruski putnički zrakoplov eksplodirao je i srušio se u Egipatskom Sinajskom polutoku nedugo nakon polijetanja iz odmarališta u Sharm el-Sheikhu 31 Listopada. Svih 244 putnika je poginulo. Premda je istraga u tijeku (za vrijeme pisanja ovog članka) velika je mogućnost da je u zrakoplov bila stavljena eksplozivna naprava što je sada službeno i potvrđeno) i da je to napravio bilo izravno operativac IS-a ili netko od njihovih simpatizera.

Teroristički napadi u Parizu 13. Studenog, ostavili su u Francuskoj 130 mrtvih i preko 350 ranjenih, zašto je Islamska država preuzela odgovornost. Vrlo je vjerovatno da je to bilo učinjeno u znak odmazde tim zemljama koje su uključene u borbu protiv Islamske države. Ipak, čini se nedovoljnim za reći da će se rat protiv te terorističke organizacije nastaviti proširivati kako ulazimo u 2016.

U SJEDINJENIM DRŽAVAMA

U SAD-u, vijestima 2015 su dominirala masovna ubojstva, riješenja oko prava koja je donio Vrhovni Sud, Papin posjet toj zemlji, i unutarnja politika. U Lipnju je čovjek otvorio vatru na 199 godina staru povijesnu crkvu u Charlestonu, Južna Karolina, tijekom bogoslužja, ubivši devet ljudi, uključujući i višeg pastora crkve. Optuženi ubojica, nakon svog uhićenja, priznao je da je počinio ubojstva s nadom da će zapaliti međurasni rat.

Manje od četiri mjeseca kasnije, u mirnom dijelu jugozapadnog Oregona, naoružani muškarac otvorio je vatru na mlade na sveučilištu, ubivši devet ljudi i ranivši njih sedmero, prije nego se ubio. Za tog ubojicu je bilo rečeno da je imao antivjerske i sklonosti ka nadmoći bijele rase, zajedno sa dugoročnim psihičkim problemima. Takva masovna ubojstva 2015 još su jednom dovela u prvi plan sporna pitanja rasnih odnosa u Sjedinjenim državama, isto tako kao i visoko kontroverznu temu o kontroli oružja.

U Lipnju je Vrhovni Sud Sjedinjenih Država presudio u korist dopuštanja istospolnih brakova u cijeloj zemlji. Presuda je navela da istospolni parovi imaju temeljno pravo da sklope brak i da pojedinačne države ili samouprave nemogu reći da je brak rezerviran za muško/ženske parove. Sa zaprepaštenjem smo shvatili kako je zemlja koja je bila uglavnom ustanovljena na Biblijski temeljenim moralnim načelima prije 239 godina, sa postupcima svojih vođa, napustila jasna učenja Biblije o tome. (Vidi 3 Moj. 18:22; 20:13; Rim. 1:26-28)

Vođa Rimokatoličke Crkve, Papa Franjo, posjetio je Sjedinjene Države u Rujnu. Predsjednik Obama mu je izrazio dobrodošlicu i on je postao prvi papa koji je ikada govorio pred Američkim kongresom. Dok je bio u Washingtonu, dogodilo se nešto intrigantno, susreo se sa otvorenim gay parom dan prije sastanka sa župnicima koji se otvoreno protive homoseksualnosti. On je također otišao u New York, gdje se obratio Općoj Skupštini Ujedinjenih naroda, i u Filadelfiju, gdje je posjetio neke od povijesnih znamenitosti povezanih sa osnivanjem ove zemlje.

Premda izbori za predsjednika Sjedinjenih Država neće biti sve do Studenog 2016, politička kampanja kandidata za tu dužnost počela je sa punim zamahom još tijekom ljeta. Prva debata među kandidatima održala se u Kolovozu, sa mnogima koje su kasnije uslijedile. Bilo je objavljeno da se u jednom ili drugom trenutku tijekom godine, ukupno

dvadeset i tri kandidata, natječu za tu najuzvišeniju dužnost u zemlji. Od sredine Studenoga, taj je broj bio smanjen na osamnaest--tri Demokrata i petnaest Republikanaca. Sigurno je da će politika nastaviti puniti vrhove novinskih naslovnica tokom nadolazeće godine.

SAD I GLOBALNA EKONOMIJA

Premda 2015 nije prouzrokovala bilo kakvu ekonomsku “katastrofu” kakvu je svijet doživio tijekom financijske krize 2008 i 2009, mnogi oblaci neizvjesnosti više preko globalne ekonomije. Zabrinutost oko mogućeg usporavanja u Kini, slabljenja tržišta u zemljama u razvoju, i učinci Federalnih Rezervi približavaju se podizanju kamatnih stopa, nisu učinili ništa da rastjeraju općenito tmurne izglede za budućnost.

Ekstremno krhka priroda ekonomije dobro je bila prikazana ove godine, barem djelomično, sa 12% - tnim padom na glavnim Amerčkim tržištima kapitala u roku od samo nekoliko dana tijekom Kolovoza. Premda su se gotovo sva oporavila od pada tijekom jeseni, to je nastavilo ostavljati mnoge na “rubu” kad se radi o ulaganju na tržište, posebno kad imaju na umu događaje od prije sedam godina.

S obzirom na Kinu, postoji ozbiljan razlog za zabrinutost ako se ekonomsko usporavanje tamo materijalizira. Korištenjem za 2015 procenjenog Bruto Domaćeg Proizvoda (BDP) (izuzev prilagodbi kupovne moći), uz iznimku SAD-a, Kina

je sada najveća ekonomija u svijetu. Zajedno, samo te dvije zemlje obuhvaćaju 38% od ukupnog svjetskog BDP-a, ili procjenjenih 39 trilijuna USD u 2015, devet puta više od sljedeće najveće ekonomije - Japana. Prije deset godina, Kinesko gospodarstvo bilo je samo 17% veliko kao ono Sjedinjenih Država. 2015 popelo se na 62% od ukupnog gospodarstva SAD-a.

Proturječne izjave tzv. stručnjaka, i u Kini i van nje, utjecali su na neizvjesnost oko budućnosti te zemlje. Neki svjetski ekonomisti tvrde da je Kina počela uzmicati od rasta u vodećem ulaganju ka rastu u vodećoj potrošnji, i da će to neizbježno voditi ka smanjenju ukupnog rasta BDP-a. Drugi, uključujući Kineske političare, jednako su odlučni da zemlja može nastaviti rasti u godišnjoj stopi od 6-7% u doglednoj budućnosti.

Odluke oko Federalnih Rezervi, ili bi moglo biti rečeno, nedostatak istih, o podizanju kamatnih stopa možda su najneobičnije, ako ne i frustrirajuće za mnoge, u Američkoj monetarnoj politici. Posve je nejasno, također, da tržišta možda neće pretjerano reagirati kada jednom Federalne rezerve podignu stope. Uistinu, nesigurnost i zabrinutost oko budućnosti, sa okom na retrovizoru prema onom što se dogodilo u prošlosti, čini se da utjelovljuju osjećaje većine kada je riječ o svjetskim ekonomskim uvjetima kako se 2015 približava kraju.

KATASTROFE - PRIRODNE I UZROKOVANE OD ČOVJEKA

Godina 2015 vidjela je svoj udio u prirodnim katastrofama i drugim tragedijama koje su uzele živote mnogih i opustošile mnoge dijelove svijeta. U Ožujku se u Francuskim Alpama, srušio Njemački putnički zrakoplov, očito bez upozorenja, ubivši svih 150 putnika i članova posade. Kasnije je bilo utvrđeno da se kopilot zaključao u kokpitu ostavivši pilota vani, kako bi izvršio svoj vlastito samoubojstvo. U Travnju, oko 800 emigranata se utopilo kad se brod koji ih je prevozio prevrnuo u Sredozemnom moru kod obale Libije. Procijenjeno je da se oko 2000 emigranata utopilo 2015 pokušavajući preći Mediteran na putu za Evropu.

Tijekom godine su se dogodila dva snažna potresa u Aziji, jedan u Nepal u a drugi u Južnoj Aziji, koji su odnijeli živote nekih 4000 ljudi, ozljedili desetke tisuća, i uništili na tisuće građevina. Tijekom ljeta 2015, toplinski val ubio je više od 2000 u Indiji. U Sjedinjenim Državama, zabilježen je najveći rekord do sada ove godine u požarima, sa više od 11 milijuna spaljenih jutara površine, većinom u šest zapadnih država.

Eksplodije Kemijskog skladišta u Kineskom lučkom gradu Tianjinu u Kolovozu i opet u Listopadu uzeli su živote više od 170 ljudi i uništili skladišta, tvrtke, stanove i kuće. Kad je bilo otkriveno da su skladišta bila smještena bliže naseljima nego je to bilo dopušteno zakonom, i u

njima pohranjen mnogo opasan materijal nego je to ovlašteno, ta je katastrofa podigla pitanja o korupciji i učinkovitosti vlade. Čak ni vjerski obredi nisu bili bez katastrofalnih rezultata tijekom 2015. U Rujnu, tijekom jednog od Islamskih svetih događaja, više od 700 ljudi bilo je ubijeno i 800 ozljeđeno u stampedu dok su bili na hodočašću blizu Meke, Saudijska Arabija.

Gore navedeno predstavlja jedino onno što bi mogli smatrati kao glavnim vijestima tijekom godine. Za veliku većinu svijeta, međutim, svakodnevna borba da si priskrbe odjeću, krov nad glavom, i hranu, i bezbroj bitki protiv bolesti, i fizičkih i mentalnih, bilo je više nego dovoljno da učine 2015 još jednom teškom godinom u analima ljudske povijesti. To je dovoljno da se iskreno srce upita hoće li svijet ikada pronaći stvarna rješenja za svoje probleme i doživjeti mir, sigurnost, dobru volju, zdravlje i sreću. Kakav bi to izgled bio kad bi smo imali razlog vjerovati da je takvo stanje moguće!

“VLAST NA NJEGOVU RAMENU”

Ovog će se mjeseca veliki dio svijeta opet prisjećati Isusovog rođenja, Kneza Mira, premda je prava godišnjica njegovog rođenja oko Prvog Listopada. Samo jedna nekolicina od milijardi ljudi na zemlji shvaća da u rođenju, smrti i uskrsnuću Isusa mi imamo pravo rješenje za sve svjetske probleme. Jedno od proročanstava o njegovom

rođenju ukazuje na to: “Jer dijete nam se rodilo, sin nam je dan; vlast će mu biti na ramenu.” (Iza. 9:6) Danas, slabi i bespomoćni muškarci i žene nastoje najbolje što mogu nositi odgovornosti održavanja mira, i davanja blagoslova od zbog grijeha prokletom i umirućem svijetu, i bijedno zakazuju u tome.

Međutim, postoji nada da će se to uskoro promjeniti. Mi sada živimo u vremenu tranzicije. Sotonin svijet postepeno, ali uglavnom sigurno, odlazi u uništenje. Uskoro će na njegovo mjesto doći Kristovo kraljevstvo, i svijet će naučiti da je Krist jedini koji može i koji će uspostaviti mir na zemlji i “prema ljudima dobru volju.” (Luka 2:14) “Vlast će mu biti na ramenu” - kakav je to izraz pun značenja! Kada je Isus bio podignut iz mrtvih, on je objavio svojim učenicima, “Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji.” (Mat. 28:18) Sa “svom vlašću” kako je on samo dobro opremljen da nosi odgovornost svjetskog mira, i donese rješenje mnogih problema čovječanstva.

Izaija je nadalje napisao u vezi Isusa, Kneza Mira, da “jačanju njegove vlasti i miru neće biti kraja.” (Iza. 9:7) To znači da će na koncu, pod Kristovom vladavinom, mir i dobra volja biti jednako univerzalni kao što su to danas strah i kaos. Kristovo kraljevstvo mira proširit će svoj dobronamjeran utjecaj na sve zemlje, i na morske otoke. On će lagano riješiti nevolje koje pogađaju čovječanstvo danas, i donijeti ispunjenje obećanja

da će “svatko” prebivati u sreći i miru “pod svojim trsom i pod svojom smokvom, i nitko ih neće plašiti.” (Mihej 4:1-4)

Nijedan problem s kojim se svijet danas suočava neće biti tako velik da ga Knez Mira ne bi mogao riješiti. Najveći među problemima čovječanstva, kojeg niti jedan od ljudskih vladara nikada nije pokušao riješiti, je veliki neprijatelj - smrt. Danas, kad bi mir i mogao biti uspostavljen u svakom dijelu zemlje, i osigurana ekonomska sigurnost za sve milijarde ljudi, ljudi bi i dalje umirali u prosjeku od oko 150 000 na dan, sa svim bolestima i patnjom koje to podrazumijeva.

Međutim, u Kristovom novom svijetu problemi bolesti i smrti biti će riješeni. Ljudi umiru zato što su pripadnici zbog grijeha proklete i umiruće rase, a što proizlazi od Adamovog grijeha. Ali, Pavao nas uvjerava da “kao što u Adamu svi umiru, isto tako će u Kristu svi biti oživljeni” poslušnošću pravednim zakonima kraljevstva. Krist će vladati, kaže Pavao, sve dok veliki neprijatelj smrt ne bude bio uništen. (1 Kor. 15:21,22,26)

Nemirna buka mora i valova korištena je u Bibliji da simbolizira svijet čovječanstva u njegovom sadašnjem stanju kaosa i tjeskobe. Jedno od proročanstava kraljevstva jamči nam o vremenu kada više “neće biti mora.” Tada će, nastavlja to proročanstvo, Bog, kroz Krista, “prebivati” s ljudima, i “obrisat će im svaku suzu s očiju; i neće

više biti smrti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti: jer ono prijašnje je prošlo.” (Otkr. 21:1-4)

Kada nam Bog jamči da “više neće biti smrti,” to znači da će čak i oni koji su umrli biti vraćeni u život. Oni su svi bili otkupljeni od smrti sa dragocjenom Kristovom krvlju. Prorok Izaija je napisao, “Otkupljenici će se GOSPODINOVI vraćati [iz smrti], i dolaziti na Sion s pjesmama i vječnom radošću na svojim glavama: oni će zadobiti radost i veselje, a bol i uzdisanje će pobjeći.” (Iza. 35:10) Ti blagoslovi mira i života neće doseći svijet 2016, ali su blizu, i u tome se možemo radovati.

Gospodinov Dan

Ključni redak: **DA BI SMO** ispravno
„Spominji se subotnjeg cijenili značaj Subote
dana da ga držiš trebamo razumjeti njeno
svetim.“ porijeklo kao dijela

2 Mojsijeva 20:8 Božjeg ophođenja s

Izabrani tekstovi: On je usvojio
2 Mojsijeva 20:8-11; Židovski narod kao svoje
31:12-17 naročito vlasništvo mimo
svih naroda svijeta,

objavljujući, „Samo sam vas poznao od svih rodova zemaljskih.“ (Amos 3:2) S njima je Bog preko Mojsija na Sinaju sklopio Savez Zakona. Kasnije im je poslao svoje glasnike, proroke, i na koncu svog Sina. Nijedna druga nacija nije primila takvu posebnu naklonost od Boga. Kad su Židovi odbacili Isusa, i on uzeo Savez Zakona „i uklonio ga s puta pribivši ga na križ,“ on više nije bio proširen ni na koji drugi narod, niti na Crkvu. (Kol. 2:14)

U skladu s time, nije na nama da zahtijevamo da bi vođe Kršćanskog svijeta trebali silom trebali stavljati na zakon Židovsku Subotu ili bilo koje drugo posebno držanje Šabata. Trebamo imati na umu da su kraljevstva zemlje još uvijek pod vlašću „boga ovog svijeta,“ s Božjim

dopuštanjem. Prema tome, on ne zahtijeva da čovječanstvo drži poseban Subotnji dan ili bilo koje drugo obilježje Mojsijevog zakona. Kršćanski vjernici nisu pod Savezom Zakona, kao što Apostol objavljuje, „jer vi niste pod Zakonom, nego pod milošću.“ (Rim. 6:14)

Budući smo slobodni od uređenja koje se temeljilo na savršenoj poslušnosti u tijelu, trebala bi nas utješiti da misao da su Abraham, Izak i Jakov bili priznati od Gospodina i bez Zakona. Njihova se vjera u Boga sastojala od obaveze vršenja Božanske volje u okviru njihove spoznaje i sposobnosti. Isto vrijedi i za nas kao Kristove sljedbenike. Sveto Pismo nam jamči da smo mi bili usvojeni u Božju obitelj i učinjeni suodionicima njegovog Duha. (Rim. 8:15,16) Hodeći „ne po tijelu, nego po Duhu,“ znači da će naše pravilo vladanja odsada biti ljubav, jer „je ljubav ispunjenje Zakona.“ (Rim. 8:1; 13:10)

Na temelju toga mi vidimo da Bog formira novu grupu pojedinaca sakupljenih iz svih naroda, o kojima Apostol kaže, „Ali vi ste...kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod osobiti.“ (1.Pet. 2:9) Premda smo mi slobodni od Mojsijevog Zakona, mi izvlačimo veliki blagoslov razmatrajući ga budući da prepoznamo da je bio prav, svet i dobar. Mi bi smo trebali nastojati cijeniti njegovo unutarnje značenje i njegov duh, ali s priznavanjem da smo mi bili proglašeni pravednima dragocjenom krvlju

Kristovom, a ne sa „djelima zakona.“ (Rim. 5:8,9; Gal. 2:16)

Stoga, kada gledamo u Deset Zapovijedi mi shvaćamo dubinu njihovog značenja. S obzirom na zapovijed, „spominji se subotnjeg dana,“ kao duhovni Izraelci mi shvaćamo da mi nismo pod ropstvom dana. Umjesto toga, mi dolazimo do spoznaje o namjeri te zapovijedi i nastojimo biti u skladu sa njenim duhom. Utvrđujemo da je pravo značenje Šabata „počinak“ vjere, temeljen na prihvatanju Isusa kao našeg Otkupitelja i pravljenju posvećenja naše volje da vršimo Božju volju. Stoga, mi počinjemo ulaziti u taj počinak. Od tada pa nadalje, ako smo vjerni Gospodinu i prebivamo u njegovoj ljubavi, naš Šabat nikada ne prestaje. „Jer u počinak ulazimo mi koji smo povjerovali.“ (Hebr. 4:3)

Naš „počinak“ vjere trebao bi se nastaviti kroz sve dane u tjednu. Tako duhovni Izrael drži subotu—svaki dan—počivajući u dovršenom Kristovom djelu, prestajući od naših vlastitih djela, i od svakog nastojanja da se opravdamo kroz Zakon. (Hebr. 4:10) Za nas bi se trebalo spominjati svakog dana, „držati ga svetim.“

Prihvatljivi Prinosi

***Ključni redak: „Zaklinjem vas stoga, braćo, milosrđem Božjim, prinesite svoja tijela na žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu, kao svoje razumsko bogoštovlje.“
Rimljanima 12:1***

***Izabrani tekst:
3 Mojsijeva 22:17-25, 31-33***

U DANAŠNJEM
Ključnom Retku vi otkrivamo temelj za naš odnos s Bogom. U prehodnim poglavljima ovog pisma Rimljanima, Apostol Pavao je izložio odnos koji je postojao između

Boga i Izraela pod Savezom Zakona. On je rekao da su oni imali „revnost za Boga, ali ne prema spoznaji.“ (Rim. 10:2) Pavao je također objasnio da je „Krist svršetak Zakona, na opravdanje svakomu tko vjeruje.“ (redak 4) On je kasnije izjavio da Bog nije zauvijek odbacio Izrael, nego da je zbog njihovog opiranja njegovim zapovijedima, sada bilo dopušteno Poganima da imaju udjela u „korijenu i sočnosti“ Božje naklonosti. Ti su, kaže Pavao, bili pricijepljeni na „maslinu“ koja je bila Izrael zato što su ovi bili „odlomljeni.“ (Rim. 11:17-21)

Ovi „pricijepljeni“ na maslinu su posvećeni članovi tijela Kristovog—pravi vjernici. Oni su prihvatili poziv našeg Ključnog Retka, na temelju pune vjere u Isusovu krv kao njihovo jedino sredstvo spasenja. Pavao kasnije pojašnjava da je

Evandeosko Doba, u kojemu sada živimo, „dan spasenja“ za one koji prihvaćaju ovaj poziv na žrtvu. (2 Kor. 6:2) Odvojeni dan spasenja čeka Izrael i svijet nakon što klasa Crkve bude bila upotpunjena. (Rim. 11:25,26)

Trebamo shvatiti da bi se poziv na žrtvu trebalo smatrati prednošću, ne dužnošću ili zapovijedi. Pavao naglašava činjenicu da naša žrtva mora biti sveta da bi bila prihvatljiva Bogu. U našem Izabranom Tekstu iz Treće Mojsijeve, vidimo da je Izrael bio poučen da prinosi zdrave, bez mane prinose, ilustrirajući tako da Božja pravda zahtijeva savršenstvo za oprostjenje grijeha. Mi nalazimo to načelo isto pokazano u prinosima Kaina i Abela koji su zabilježeni u Bibliji. Premda su obojica prinijela najbolje od onog što su imali, samo je Abelov prinos bio prihvaćen zato što je uključivao prolijevanje krvi, što je bio jedino odgovarajuće žrtvovanje da pokaže sliku koju je Bog namjeravao. Slično je načelo pokazano u ustanovi praznika Pashe koja je opisana u 2 Moj. 12:3-14.

Riječ „žrtva“ u našem Ključnom Retku je prevedena sa Grčke riječi „thusia,“ korije koje znači „pokolj,“ ili zaklana životinja. Pavao objašnjava da smo mi bili rođeni kao prirodna—ili životinjska—ljudska bića. (1 Kor. 15:44-47) Ako smo mi, u punom posvećenju, prihvatili Isusa kao naš otkup, naše zemaljsko biće nije naše vlastito, nego je bilo kupljeno sa cijenom. (1 Kor. 6:19,20) Ako želimo

živjeti i vladati s Kristom na nebu, mi moramo slijediti njegov primjer odustajanja od našeg zemaljskog života sa svim pravima i prednostima obećanima svijetu čovječanstva u Božjem dolazećem kraljevstvu na zemlji. Da bi vratila vagu pravde u ravnotežu s obzirom na otkupninu bila je zahtijevana samo Isusova žrtva. (1 Kor. 15:21,22) Međutim, mi smo bili pozvani da položimo naše živote tako da budemo „zajedno s njim ukopani putem krštenja u smrt,“ sa obećanjem da ćemo, ako budemo vjerni, mi biti podignuti „u uskrsnuću sličnom njegovom.“ (Rim. 6:3-5)

Mi zapažamo da je taj poziv da prinesemo svoja tijela kao žive žrtve uzvišen i plemenit. Iza njega se ne skriva nikakva zamka, nego apel na razum. Isus je rekao, „Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, i neka svaki dan uzima svoj križ i slijedi me.“ (Luka 9:23) Izvršimo li vjerno našu žrtvu, bit ćemo sudionicima božanske prirode. (2 Pet. 1:4)

Predanje Prvorođenog

***Ključni redak: „Kada su se po Mojsijevu Zakonu navršili dani njezina čišćenja, doniješe ga u Jeruzalem prikazati Gospodinu.“
Luka 2:22***

***Izabrani tekst:
2 Mojsijeva 13:13-15;
Luka 2:22-32***

DANAŠNJA POUKA uči nas o razlici između Isusa i Crkve u njihovom položaju kao prvorođenih. U našem Ključnom Retku mi vidimo da je svaki aspekt Isusovog života bio u skladu sa zahtijevima Mojsijevog Zakona, zato što je on

bio Židov i pod obavezom da ga drži. On je rekao, „Nemojte misliti da sam došao ukinuti Zakon, ili Proroke: nisam došao ukinuti, nego ispuniti.“ (Mat. 5:17) Držeći i tako ispunjavajući Savez Zakona, Isus je bio u stanju privesti kraju robovanje tjelesnog Izraela istome zato što, iako je Zakon bio savršen, bilo je nemoguće bilo kojem Židovu držati ga kao nesavršeni ljudi.

U Lukinom izvještaju iz kojeg je naša današnja pouka nalazimo kako su Isusovi roditelji donijeli Isusa u hram kada je bio star četrdeset dana. To je bilo u skladu sa zahtijevima što se tiče novorođene djece pod Zakonom. (3 Moj. 12:1-7) Pripovijest kaže da se tamo u Jeruzalemu zatekao pobožan čovjek imenom Šimun kojem je uz pomoć

Svetog Duha bilo zasigurano da će prije nego umre vidjeti dugo očekivanog Mesiju. Duh ga je odveo u hram, i tamo je uzeo u ruke to prvorodeno dijete, blagoslovio Boga i objavio, „jer oči moje vidješe tvoje spasenje, koje si pripremio pred licem svih naroda: svjetlo da rasvijetli pogane i slavu svoga naroda, Izraela.“ (Luka 2:25-32)

Ivan objašnjava da je Isus bio to svjetlo. (Ivan 1:9) On je bio „prvorodenac od mrtvih,“ Otkupitelj i „glava tijela, crkve,“ tijekom ovog Evanđeoskog Doba. (Kol. 1:18-23) Isus će također biti Izbavitelj Izraela i cijelog čovječanstva u svom dolazećem zemaljskom kraljevstvu. (Rim. 11:25,26) Pavao nadalje objašnjava da je Isus postao svećenikom „po sličnosti Melkizedeku.“ On „ne treba danomice,...prinostiti žrtve za vlastite grijeha, a potom za grijeha naroda: jer je to učinio jedanput zauvijek prinijevši samoga sebe.“ (Hebr. 7:15,26,27)

Za razliku od Isusa, koji nije trebao otkupitelja, prvorodeni spomenut u našem Izabranom Tekstu bio je izabran od Boga da bude posvećen za njegovu službu. (2 Moj. 13:2) Kasnije su ti prvorodeni bili predstavljeni sa Levijevim plemenom. (4 Moj. 3:12) Druga Mojsijeva 13:13-15 slijedi izvještaj u prethodnom poglavlju o prvobitnoj Pashalnoj noći, tijekom koje je anđeo smrti prošao kroz zemlju Egipatsku, ubijajući sve prvorodeno u zemlji, od čovjeka do zvijeri. Da bi zaštitio Izraelske prvorodence od te pošasti, Bog je

dao uputu svakom kućanstvu da uzmu janje bez mane desetog dana tog mjeseca, da ga ubiju četrnaestog dana, i da poškrope njegovom krvlju dovratnike i nadvratnik od kuće. (2 Moj. 12:3-14)

U događajima te noći u odnosu na prvorodene mi vidimo prekrasnu sliku. Za razliku od Isusa, te je prvorodene trebalo zaštititi od izvjesnosti smrti. Pashalno Janje, čije je klanje i prolivena krv omogućilo tu zaštitu, bilo je slika Isusa, našeg Otkupitelja, kojeg Apostol Pavao jasno identificira: „Krist, naša Pasha, već je žrtvovan za nas.“ (1 Kor. 5:7)

Tako vidimo da je Isus „glava tijela...prvorodenac od mrtvih,“ i da su njegovi sljedbenici „crkva prvorodenaca.“ (Kol. 1:18; Hebr. 12:23) Na koncu, Pavao navodi da Božji Sin treba biti „prvorodeni među mnogom braćom.“ (Rim. 8:29) Radujmo se što imamo takvog moćnog Otkupitelja i punog ljubavi Boga.

Zaodjeveni s Poniznošću

Ključni redak: „*Tko god se uzvisi, bit će ponižen, a tko se ponizi, bit će uzvišen.*“

Matej 23:12

Izabrani tekstovi:

Mat. 23:2-12; Marko 12:38-44

U DANAŠNJEM
Ključnom retku mi nalazimo karakteristiku poniznosti u suprotnosti sa svojstvom ponosa. Naš Izabrani Tekst ukazuje na ponos i ambiciju pismoznaca i Farizeja, koji su voljeli

istaknute sobe i glavna sjedala. Isus je rekao o takvima, „Sve što vam oni nalože da držite, to držite i činite, ali nemojte činiti po njihovim djelima: jer oni govore, a ne čine.“ (Mat. 23:3)

Za razliku od taštine i umišljenosti tih vjerskih vođa, mi stalno čitamo o poniznom karakteru našeg Gospodara. „Jer znate milost našega Gospodina Isusa Krista, da je on, premda bijaše bogat, zbog vas postao siromašan da se njegovim siromaštvom vi obogatite.“ „Neka u vama bude isto mišljenje koje bijaše i u Kristu Isusu, koji...se sam toga lišio i uzeo na sebe obličje sluge te postao sličan čovjeku. Našavši se u obličju kao čovjek, ponizio se i postao pokoran do smrti, i to smrti na križu.“ (2 Kor. 8:9; Filip. 2:5-8)

Ovdje imamo primjer odnosa između poniznosti, ponosa, i uzvišenja. Dok su pismoznanci

i Farizeji uzvisili sami sebe zbog ponosa na svoj položaj, Isus je bio uzvišen od Boga zbog svoje poniznosti i poslušnosti njemu. Pavao nastavlja govoreći da je Bog visoko uzvisio Isusa, i dao mu „ime koje je iznad svakoga imena: da se Isusovu imenu prigne svako koljeno nebeskih, zemaljskih i podzemaljskih bića; i da svaki jezik prizna da Isus Krist jest Gospodin, na slavu Boga Oca.“ (Filip. 2:9-11)

Bilo tko, tko se od ponosa nastoji uzvisiti, čini to u želji za sadašnjom čašću. Mi bi smo trebali izbjegavati tu slabost tijela, kao što je Isus poučio svoje učenike: „Stoga, kada dijeliš svoju milostinju, ne trubi pred sobom kao što to čine licemjeri...da bi ih ljudi slavili. Zaista kažem vam: Primili su oni svoju plaću.“ (Mat. 6:2) Naše se uzvišenje ne treba očekivati u sadašnjem životu, nego budućem—nakon što naša žrtva bude bila u potpunosti zgotovljena. „I kada se pojavi Nadpastir, primit ćete vijenac slave koji ne vene...i budite odjenuti poniznošću: jer Bog se oholima protivi, a poniznima daje milost. Ponizite se, stoga, pod moćnom rukom Božjom, da vas on uzvisi u pravo vrijeme.“ (1 Pet. 5:4-6)

Isus je dao važnu pouku, kroz primjer malog djeteta, o tome kako bi smo mogli primiti nebesko uzvišenje. „U onaj čas pristupe učenici Isusu pa ga zapitaju: "Tko je, dakle, najveći u kraljevstvu nebeskom? On dozove dijete, postavi ga posred njih i reče: "Zaista, kažem vam, ako se ne obratite i ne

postanete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko. Tko god se dakle ponizi kao ovo dijete, taj je najveći u kraljevstvu nebeskom.“ (Mat. 18:1-4)

Daljnji primjer pojedinca koji je bio zaodjenut poniznošću nalazimo u našem Izabranom Tekstu Marka 12:38-44. U tom odlomku nalazimo „dvije lepte“ siromašne udovice kao daleko velikodušniji dar od onoga bogatih, koji su dali „od svoga viška.“ Potrudimo se biti istog poniznog karaktera kakav je prikazan u siromašnoj udovici i malom djetetu.

Božji Neizrecivi Dar

*„Hvala Bogu na njegovu neizrecivu daru.“
2 Korinćanima 9:15*

PIŠUĆI braći u Korint što se tiče njihove prednosti davanja materijalne pomoći njihovoj manje sretnijoj braći u Judeji, Apostol Pavao je doveo do vrhunca svoja zapažanja sa izjavom zahvale sadržane u našem uvodnom tekstu. Bog stalno obdaruje svojim dobročinstvima svoja ljudska stvorenja, dostojna i nedostojna. Isus je rekao što se tiče svog Nebeskog Oca, “jer on daje da njegovo sunce izlazi nad zlima i dobrima i šalje kišu na pravedne i nepravedne.” (Mat. 5:45)

U Isusu, imamo najveći od svih Božjih darova. Nijedan pripadnik pale rase nije dostojan tog dara, “jer svi su sagriješili i lišeni su slave Božje.” (Rim. 3:23) Premda nedostojni, mi imamo prednost prihvaćanja tog “neizrecivog,” ili neopisivog dara, i da budemo obogaćeni njime. Prihvaćajući taj dar, mi primamo život i sve radosti koje ga prate. Ta je činjenica jednostavno navedena u Bibliji: “Jer Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenoga Sina da tko god u njega vjeruje ne propadne, nego ima život vječni.” (Ivan 3:16)

Kada razmišljamo o praksi davanja i primanja darova u ovo doba godine, prikladno je razmotriti primljeni dar kako bi smo još potpunije mogli cijeniti njegovu vrijednost, i još srdačnije dati zahvale darivatelju. Ne bi smo li također trebali razmotriti Božji najveći dar nama? Zaista, što se bolje upoznamo sa Božjim “neizrecivim darom,” više ćemo ga cijeniti, i ulagat ćemo veći napor da ga oponašamo.

Isus je proročanski opisan kao “sav je dražestan.” (Pjesma 5:16) Oviseći o našim vlastitim sklonostima, mi možemo vidjeti i cijeniti u Isusu izvjesne hvalevrijedne karakterne crte i razmišljati o njemu gotovo u cijelosti sa tih ograničenih stanovišta. Ako smo blagog, nježnog stava, vjerovatno je da ćemo se posebno diviti Isusovoj dobroti i nježnosti. Ako smo po prirodi borbeni, zapazit ćemo s odobravanjem Isusova sučeljavanja s pismoznancima i Farizejima.

Isus je zaista bio ljubazan i blag. “Riječi milosti” koje su dolazile s njegovih usana mora da su zagrijale srca mnogih koji su ga slušali. (Luka 4:22) On je također bio odvažan u svom stavu protiv lažnih učenja “slijepih vođa” svojih dana. (Mat. 23:16) Budući je bio u stanju čitati srca onih s kojima je dolazio u kontakt, on nije oklijevao razotkriti licemjerstvo kad god bi naišao na njega. Gdje god nije bilo namjerne sklonosti, Isus je također bio spreman pokazati milosrđe prijestupniku. On je bio “sav dražestan,” i što više

shvaćamo tu njegovu dražesnost veće će biti naše cijenjenje Božjeg neizrecivog dara.

Jedna od dražesnih crta Isusove savršenosti bila je njegova nepokolebljiva odanost njegovom Nebeskom Ocu. On je uvijek bio takav, čak i u svom predljudskom postojanju. Govoreći kroz proroka što se tiče svog Stvoritelja i Oca, Logos je rekao, “svakodnevno mu bijah užitkom radujući se uvijek pred njim.” (Izreke 8:30)

Kad je Logos “postao tijelom,” i čekajući sve dok ne dosegne zrelost pod Zakonom, on je potražio teologe koji su poznavali Zakon u hramu u Jeruzalemu da im postavlja pitanja i da raspravlja s njima. Ukoren od svoje majke što se zadržao u hramu u dobi od dvanaest godina, Isus je odgovorio, “Niste li znali da mi se baviti onime što je Oca mojega?” (Ivan 1:14; Luka 2:49)

On je najvjerojatnije naučio od Židovskih starješina u hramu da u skladu sa Zakonom on ne bi imao pravo ući u bilo koju posebnu službu za Boga sve dok ne navrši trideset godina starosti. Poslušao, vratio se sa svojim roditeljima, “te dođe u Nazaret, i bijaše im poslušan.” (Luka 2:51) Kad je navršio trideset, odmah je otišao k Ivanu na Jordan, da bude kršten. Osjećaj Isusovog odanog srca u to vrijeme bio je, kako ga je David izrazio, “Uživam činiti volju tvoju, Bože moj; jest, zakon tvoj mi je u srcu.” (Ps. 40:8)

“DRAŽESTAN” U MOLITVI

Zasigurno, Isus je bio “dražestan” u molitvi, i uživao je komunicirati sa svojim Nebeskim Ocem na taj način. U molitvi pored Lazarovog groba, Isus je rekao svom Ocu, “Znao sam da me ti uvijek uslišavaš.” (Ivan 11:42) Isus je razumio da je u svakoj situaciji svog života žrtve on trebao vodstvo i snagu do čega je mogao doći jedino kroz komunikaciju sa svojim Nebeskim Ocem. Budući je bio siguran da je uho njegovog Oca uvijek bilo podešeno za čuti svaku njegovu riječ hvale i svaku njegovu molbu za pomoć, kakav je užitak Isus morao doživjeti kroz molitvu.

Previše često, na molitvu se gleda kao na potrebu koju imamo za ići k Bogu u vremenima tjeskobe i nevolje. Zaista, svaki će Kršćanin tražiti pomoć i utjehu Nebeskog Oca u takvim vremenima. Ali, u stvari, mi trebamo Gospodinovu pomoć jednako toliko kad su okolnosti života povoljne, kao i kada su nepovoljne. Trebali bi smo se pitati—jeli sve u redu s nama? Jesmo li popularni kod naših prijatelja, i da onoliko koliko nam je poznato nemamo neprijatelja? Ako je tako, mi trebamo ići k prijestolju nebeske milosti i tražiti našeg Nebeskog Oca da nam pomogne shvatiti našu potrebu za njim, kako ne bi smo postali previše samodostatni.

Isus je to razumio. Nesumnjivo da se je stavio u vrlo povoljno svjetlo pred mnoštvom kojeg je, s čudom, nahranio sa pet kruhova i dvije ribe. Sve zajedno tamo je bilo “osim žena i djece, oko pet

tisuća muškaraca.” Što je Isus učinio? Izvještaj kaže, “A kada je otposlao mnoštvo, uzađe on na goru nasamo moliti.” (Mat. 14:21,23)

Mi ne znamo kakva je to bila molitva. U tom trenutku Isusa je zapljusnuo val popularnosti. Kad je bio iskušavan od Sotone da koristi od Boga datu moć da pretvori kamenje u kruh kako bi utažio svoju glad, on je to odbio učiniti. On je sada upotrijebio tu moć da stvori hranu za mnoštvo. Hoće li ga njihovo cijenjenje i hvala odvratiti od njegovog pravca žrtve i prouzročiti da se osjeća samodostatnim u svojoj čudotvornoj moći? Takve su misli mogle prolaziti njegovom glavom, međutim on je odmah uvidio svoju potrebu komuniciranja s Ocem, za kojega je znao da je izvor njegove moći.

ZA VODSTVO

Ponovno nam je skrenuta pažnja na Isusov molitveni život u povezanosti sa odabirom njegovih apostola. Čitamo, “Oni dana iziđe on u goru moliti te provede svu noć moleći se Bogu. Kada se razdanilo, dozva on svoje učenike i izabra od njih dvanaestoricu, koje prozva i apostolima.” (Luka 6:12,13)

Isus je bio uvjeren, da ga Otac, uslišavši njegovu molitvu, vodi u odabiru apostola. Kasnije, u jednoj drugoj molitvi, on je ukazao na njih kao na one koje mu je Otac dao. (Ivan 17:6) To je bio dražestan primjer vjerovanja i pouzdanja. Premda je

bilo istina da je Juda Iskariot, koji je kasnije izdao našeg Gospodina, bio među tima koje mu je Otac dao, Isus nije napravio izuzetak u svojoj molitvi. S vremenom mi možemo tražiti Božje vodstvo, no ipak, ako naša iskustva nisu takva kakvima bi smo mi dali prednost ili ih u potpunosti razumjeli, mogli bi smo biti skloni sumnjati. Međutim, onaj koji je bio sav dražestan imao je pouzdanja u Očevu mudrost i u njegovu sposobnost da vodi, čak i u slučaju tog pojedinca koji se kasnije bude okrenuo protiv njega.

Isus je rekao, “Hvalim te, Oče...što si ovo sakrio od mudrih i pametnih i otkrio malima. Da, Oče, jer se tebi tako svidjelo.” (Mat. 11:25,26) Ovdje opet nalazimo Isusa u potpunom skladu sa prosudbom svog Oca. Sa ljudskog stanovišta, Isus je mogao izabrati prijateljstvo i suradnju sa elitom svog vremena—pismoznancima i Farizejima, teolozima, i drugim “mudrim i pametnim” ljudima u Židovskom društvu. Međutim, on je znao da Otac nije otkrio Istinu tima, i osim toga, oni su mu se gorko protivili.

Oni kojima je Otac otkrio tajne kraljevstva nebeskog bili su, najvećim dijelom, neuki, ribari, poreznici i grešnici. (Mat. 13:11; Marko 4:11) Prema tome, ti su, postali njegovim učenicima i prijateljima. Oni su bili jednostavni ljudi, ali poštteni u srcu, i zahvalni za poruku. On ih je volio i zahvaljivao je svome Ocu što ih je izabrao.

Isusovo zanimanje za njegove apostole, i za one koji budu povjerovali u njega kroz njihovu službu, je očigledno u njegovoj molitvi za njih. “Ja za njih molim; ne molim za svijet, nego za one koje si mi dao jer su tvoji. I sve moje tvoje je, i tvoje moje, i ja se proslavih u njima. Ja više nisam u svijetu, no oni su u svijetu, a ja idem k tebi. Oče sveti, sačuvaj ih u svom imenu koje si mi dao: da budu jedno kao i mi. Dok sam ja bio s njima, ja sam ih čuvao u tvom imenu, njih koje si mi dao; i štitio ih,... A sada k tebi idem i ovo govorim u svijetu da imaju puninu moje radosti u sebi. Ja sam im predao tvoju riječ, a svijet ih zamrzi jer nisu od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta. Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih očuvaš od Zloga. Oni nisu od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta.” (Ivan 17:9-16)

Kakvu je dubinu zanimanja Isus tako pokazao za one koje mu je Otac dao da budu njegovom braćom i prijateljima. Kroz ovu molitvu mi možemo vidjeti još jedan aspekt slavne osobnosti onoga koji je bio u svemu dražestan, Očevog „neizrecivog dara“ nama, i s vremenom, cijelom svijetu. Zaista, Isusova ljubav obuhvaća svijet, i to je otkriveno u njegovom molitvenom životu. Čak kad se molio za one koje mu je Otac dao da budu njegovi izaslanici, on nije skrivao svoje zanimanje za svijet. Moleći za njih, Gospodin je dodao, „neka i oni u nama budu jedno, da svijet vjeruje da si me ti poslao.“ (Ivan 17:21)

U tom dragocjenom tekstu koji je prethodno citiran, koji nam govori o Božjem daru punom ljubavi njegovog „jedinorođenog Sina,“ mi smo obavješteni da „tko god u njega vjeruje“ neće „propasti, nego imati vječni život.“ Stoga, kad se Isus molio da „svijet vjeruje,“ on je molio svog Oca za život svijeta. To je u skladu s molitvom kojoj je poučio svoje učenike: „Neka dođe kraljevstvo tvoje. Neka bude volja tvoja, kako na nebu tako i na zemlji.“ (Mat. 6:10) To je molitva za blagoslov svijeta. Isus se zanimao za svijet. On je došao dati svoj život kako bi cijelo čovječanstvo moglo imati priliku za živjeti.

ISUSOVA LOJALNOST

Baš kao što je u svom predljudskom postojanju, Isus, zbog svoje lojalnosti, svakodnevno bio užitak svom Ocu, tako je također bio i tijekom svoje zemaljske službe. Ubrzo nakon njegovog krštenja, Sotona je pokušao skrenuti Isusa od njegovog pravca poslušnosti, ali nije uspio. Sotona je najprije predložio Isusu da upotrijebi svoju od Boga danu moć da pretvori kamenje u kruh kako bi utažio svoju glad. Njegov je odgovor bio, „Pisano je: Neće čovjek živjeti samo o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih.“ (Mat. 4:4; 5Moj. 8:3)

Još ćemo više cijeniti apsolutnu poslušnost Božjeg „neizrecivog dara,“ zapazimo li njegovo inzistiranje na potrebi, i važnosti, „svake

riječi“ izgovorene od Oca. To je u oštroj suprotnosti sa stavom mnogih koji izjavljaju da su Isusovi sljedbenici, a koji u svojoj slabosti, traže i slušaju samo one upute iz Biblije koje se slažu s njihovim vlastitim načinom razmišljanja i postupanja. Savršeni Isus, međutim, bio je spreman poslušati svaku riječ bez obzira koliko ga to koštalo. U okolnosti koju sada razmatramo, cijena poslušnosti bila je glad i povećani otpor od njegovog „protivnika đavla.“ (1 Pet. 5:8)

Ne uspjevši u svom prvom pokušaju, Sotona je pristupio Isusu sa jednog drugog stanovišta. On je rekao, ukazujući na vrh hrama, „Ako si ti Sin Božji, baci se dolje; jer je pisano: On će anđelima svojim zapovjediti za tebe i na rukama će te svojim oni nositi da se nogom ne spotakneš o kamen.“ (Mat. 4:5,6) Ovdje je bilo iskušenje na neposlušnost podržano sa krivom primjenom Svetog Pisma. Sotona se nadao da je to bilo privlačno iskušenje, jer je predložio način iznenadnog dobivanja popularnosti i slave. Onaj koji bi mogao pokazati da uživa zaštitu anđela, iako bi izazvao zakone prirode, naizgled bi imao svijet u šaci.

Na manje spektakularne načine, mnogi su od tada popustili toj vrsti iskušenja. To je, u načelu, iskušenje da se napravi prikaz velikih i predivnih dijela kao dokaz nebeskih blagoslova. (Mat. 7:22) Savršeni Isus, Božji neizrecivi dar, nije popustio tom iskušenju. Njegov je odgovor bio, „Također je pisano.“ Za Isusa, „svaka riječ“ koja je bila

napisana pružala je vodstvo za njegov život. Riječi koje je ovdje primjenio bile su „Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega.“ (Mat. 4:7; 5 Moj. 6:16)

Samo četrdeset dana prije toga, Isus je čuo glas svog Oca u ovim utješnim riječima, „Ovo je moj ljubljani Sin, u njemu mi je zadovoljstvo.“ (Mat. 3:17) Sa tim jamstvom kod Isusa nije bilo dvojbe što se tiče njegovog Božanskog sinovstva. Prema tome, očekivati od njegovog Oca da kaže ili učini još nešto kako bi ga uvjerio dokazivalo bi njegov nedostatak vjere, iskušavajući tako Boga da mu uskrati njegovu naklonost.

Isusa nije toliko brinulo hoće li ili ne svijet vjerovati da je on bio Božji Sin, iako je vjerovatno znao da bi to sporno pitanje na koncu moglo voditi do progonstva i smrti. Međutim, to nije bilo važno, jer je on i „postao tijelom“ kako bi dao svoju ljudsku prirodu u smrt za život svijeta. On je znao da je on bio Božji Sin, i to je bilo jedino što je bilo važno. Koliko bi samo- preispitujući primjer to trebalo biti za nas!

Sotonin treći pristup opet je bio drugačiji. Kao „knez ovog svijeta,“ on je ponudio da podjeli svoj autoritet sa Isusom. (Ivan 12:31) Uslov je bio, „ako padneš ničice i pokloniš mi se.“ (Mat. 4:9) Protivnik u ovom slučaju nije koristio nijedan biblijski redak. Bio je to jednostavno opaki pokušaj da se namami Isusa na neposlušnost. Međutim, još mu je jednom, „svaka riječ“ po kojoj je Isus živio

pomogla oduprijeti se iskušenju. Njegov je odgovor bio, „jer je pisano: Gospodinu Bogu svome klanjaj se i njemu jedinom služi.“ (Mat. 4:10; 5 Moj. 6:13,14)

Isus, Božji „neizrecivi dar,“ došao je u svijet da bude kralj. On je znao da u od njegovog Oca određeno vrijeme najudaljeniji krajevi zemlje trebaju biti dovedeni pod njegovu vlast. Isus je također znao da on prvo mora žrtvovati svoj život da otkupi čovječanstvo od smrti. On je trebao vladati nad živim podanicima, ne onima osuđenima na smrti i umiranje. Postojao je samo jedan način za dobiti taj položaj u planu njegovog Oca, i to je bilo kroz poniznu poslušnost. On nije imao želju krenuti nekim drugim pravcem, jer taj „posve dražestan,“ ljubio je Boga sa svim svojim srcem, dušom, umom i snagom. (Marko 12:30)

VOĐEN RIJEČJU

Isus je volio cijeli svijet. Njegova bi prirodna želja bila da podari blagoslove ili izlječenje i Židovima i Poganima podjednako, i da objavi radosne vijesti o kraljevstvu svima. Međutim, i u tome je ostavio na stranu ono što mu je moglo biti prednost, i služio je u skladu sa svakom riječi svog Nebeskog Oca. Kad je poslao svoje učenike u službu zabranio im je da idu k ljudima iz naroda. „Nego idite radije,“ rekao je, „k izgubljenim ovcima doma Izraelova.“ (Mat. 10:6) Kasnije, kad je jedna Poganka tražila od njega

blagoslov za svoju kćer, on je rekao, „Poslan sam samo k izgubljenim ovcima doma Izraelova.“ (Mat. 15:24)

Ta žena bila je uporna, i Isus je nadalje objasnio, „nije pravo uzeti kruh djeci i baciti ga psima.“ Žena je na to odgovorila, „Da, Gospodine, ali i psi jedu od mrvica što padaju sa stola njihova gospodara.“ (reci 26,27) Isusovo suosjećajno srce bilo je taknuto sa tim prikazom poniznosti i vjere, i on je udovoljio ženinom zahtjevu. Činjenica da je Isus napravio ovaj izuzetak naglašava ograničenje koje je Očeva riječ stavila na njegovu službu, koju je on poštivao i slušao.

Isusova poslušnost riječi njegovog Nebeskog Oca bila je nadalje razotkrivena kroz njegovo pridržavanje vremena i razdoblja u božanskom planu. Isusovi neprijatelji, koji su ga željeli ubiti, bili su posebno koncentrirani u Judeji. Znajući to, on je veliki dio svoje službe izvršio u Galileji. „Stoga mu njegova braća rekoše: Otiđi odavde i pođi u Judeju, da i tvoji učenici vide djela koja činiš.“ Isusov odgovor bio je, „Moje vrijeme još nije došlo.“ (Ivan 7:3-6)

Isus je još uvijek bio u Galileji kad je Lazar umro. Dva dana kasnije najavio je svojim učenicima da se vraća u Judeju. Oni su ga podsjetili na opasnosti koje su bile uključene. On je odgovorio, „Nema li dan dvanaest sati?“ ukazujući na svoju svjesnost vremena. (Ivan 11:6-9) U Mateju 26:18, mi nalazimo kako Isus kaže da je njegovo vrijeme

došlo. On tada nije oklijevao vratiti se u Judeju, premda je znao da treba biti uhićen i pogubljen. Prema tome, njegovo pridržavanje Očevog vremena spriječilo ga je da ne provodi bezobzirno svoj život, i također je bilo izazov njegovoj poslušnosti njegovom savezu žrtve kad je došao njegov čas.

ISUSOVA PONIZNOST

Još jedna Isusova dražesna karakterna crta bila je njegova poniznost. Bilo mu je drago posvjedočiti, „Riječi koje vam govorim, ne govorim od sebe, nego Otac koji prebiva u meni, on čini djela.“ (Ivan 14:10) Isus je nadalje posvjedočio, „Ja sam od sebe ne mogu učiniti ništa,“ i „jer je moj Otac veći od mene.“ (Ivan 5:30; 14:28) Isusova poniznost bila je također pokazana u njegovoj spremnosti da napusti slavu koju je imao kod Oca u svom predljudskom postojanju, kako bi postao čovjekom. Kao čovjek, on se još i više ponizio postajući slugom i trpeći ponižavajuću smrt na križu. Pavao je to izrazio tako što je rekao da se Isus „lišio,“ i „ponizio se i postao pokoran do smrti, i to smrti na križu.“ (Filip. 2:5-8)

Isus je također bio ponizan u svojoj spremnosti da objavi svoj nedostatak spoznaje s obzirom na neka vremenska obilježja Božjeg plana. Kad su ga upitali o vremenu njegovog drugog dolaska, on je ponizno priznao da ne zna, niti „anđeli nebeski, nego samo moj Otac.“ (Mat. 24:36) Kako je to u suprotnosti sa stavom nekih od

njegovih sljedbenika. Premda ne znaju, oni bi ipak željeli da njihova braća misle kako oni znaju puno toga o vremenima i razdobljima koji još nisu bili otkriveni Gospodinovom narodu u cjelini.

Sada na kraju doba, kada živimo u parousii [Grčka riječ za prisutnost] našeg Gospodina, svi su posvećeni s pravom zainteresirani znati koliko će još potrajati prije nego i zadnji pripadnik Kristovog tijela otiđe s onu stranu zavjese, i kraljevstvo bude bilo uspostavljeno. To je pitanje koje Gospodinov posvećeni narod često postavlja. Većina priznaje, poput Isusa, da ne znaju. Drugi špekuliraju o tome, čak do te mjere da određuju jedan ili drugi datum. Koliko je bolje, mi vjerujemo, za sve nas da slijedimo Isusov primjer u tom pogledu, i da jednostavno kažemo da ne znamo. Uistinu taj dražesni, koji je Božji neizrecivi dar nama, primjer je u svakom pogledu prave pobožnosti i poniznosti, kojeg bi smo trebali nastojati oponašati.

ISUSOVA PODLOŽNOST

Isus je bio podložan svemu što je bila Božja volja za njega. Podložnost je usko povezana sa poniznošću. Ona podrazumijeva poniznost kad smo suočeni s ozbiljnom kušnjom i patnjom. Petar je napisao u vezi Isusa, „on koji je vrijedan nije uzvraćao vrijedanjem, mučen nije prijetio, nego se prepustio onomu koji sudi pravedno.“ (1 Pet. 2:23)

Isus je znao da bez dopuštenja njegovog Oca, neće imati niti jedno jedino iskustvo, gorko ili

slatko. Prema tome, on nije, tražio odmazdu protiv onih koji su ga progonili, nego je jednostavno tražio od svog Oca mudrost da nauči koju god lekciju koja bi mogla biti uključena. On se molio za snagu da prihvati udarce sa tom poniznošću koja će mu pomoći da gleda na svog Oca i kaže, „ali ne moja volja, nego tvoja neka bude.“ (Luka 22:42)

ISUSOVA SAMILOST

Isus je bio suosjećajan i samilostan. Mi čitamo da kad on „vidje mnoštvo, sažali se nad njima, jer bijahu iscrpljeni i raspršeni kao ovce bez pastira.“ (Mat. 9:36) Prikaz načina na koji je Isus bio potaknut samilošću da žrtvuje vrijeme i snagu u korist mnoštva dat nam je u povezanosti sa njegovim čudom hranjenja mnoštva.

To se dogodilo istog dana, i vrlo brzo nakon toga, kad je Isus rekao svojim učenicima, „Dođite i vi u nasamo na pusto mjesto i otpočinite malo.“ Razlog za taj poziv ovako je bio objašnjen, „jer su mnogi ljudi dolazili i odlazili pa oni nisu imali vremena ni jesti.“ (Marko 6:31) U pokušaju da umaknu od mnoštva kako bi bili sami i odmorili se, Isus i njegovi učenici ušli su u brodić i prešli na suprotnu obalu Galilejskog mora. Izgleda da nije bila velika udaljenost, jer su mnogi, zapazivši što se dogodilo, požurili oko ruba vode i došli do suprotne obale na vrijeme da pozdrave Učitelja kad je stigao. (reci 32,33)

Pokušaj da napuste mnoštvo nije uspio. Što je Isus učinio u vezi s time? On je mogao usmjeriti svoje učenike da otplove brodom natrag na sredinu mora i da se tamo odmore. Međutim, on to nije učinio, i izvještaj objašnjava zašto, „A kad je Isus izišao, ugleda on mnogo naroda: i sažali se na njih, jer bijahu kao ovce bez pastira, i poče ih mnogo toga naučavati.“ (redak 34) To je bilo u vrijeme kad je bio umoran, kad je trebao počinak, međutim njegova samilost prema mnoštvu ne bi mu dopustila da otpočine. Nakon što je poučio mnoštvo o „mnogo toga“, on je tada izveo zapanjujuće čudo kad ih je nahranio prouzročujući čudesno umnožavanje nekoliko kruhova i riba. (reci 38-44)

Ispitajmo naš stav prema Gospodinovoj službi u usporedbi s time. Možda smo skloni služiti mu samo kad je to prikladno, i kad nam to paše. Umjesto toga, budimo spremni odreći se potrebnog odmora, odustati od osobnih planova, i zanemariti naše osobne prednosti zbog našeg sažaljenja prema onima kojima imamo prednost služiti prisiljavajući se da žrtvujemo tijelo i njegove interese. To je bio Isusov stav. On je zaista bio „čovjek boli“, ne zbog svojih vlastitih životnih okolnosti, nego zbog svog suosjećanja za od grijeha bolesni i umirući svijet. (Iza. 53:3)

U najkraćem ali ipak veoma snažnom retku u Bibliji, rečeno nam je da „Isus zaplaka.“ (Ivan 11:35) To je bilo onda kad je stajao pored groba svog prijatelja Lazara. Okružen s ožalošćenima, i

shvaćajući da će veliki neprijatelj smrt nastaviti zahtijevati svoje žrtve još tokom dugo vremena koje je trebalo doći, šireći tugu i patnju posvuda, suosjećajno i samilosno Isusovo srce bilo je svladano.

REVAN

Isusa je izjela revnost za Očev dom. (Ps. 69:9) On je rekao, „Moje jelo je činiti volju onoga koji me poslao i dovršiti njegovo djelo,“ i „dok je još dan, moram činiti djela onoga koji me poslao: dolazi noć, kada nitko ne može raditi.“ (Ivan 4:34; 9:4) Kasnije, u sjeni križa, Isus je rekao u molitvi svom Nebeskom Ocu, „dovršio sam djelo koje si mi dao za obaviti.“ (Ivan 17:4)

Isus je to izjavio znajući da je njegova aktivna služba bila zaokružena. On će i dalje biti bitan iskušavan. On će i dalje trebati podnositi ismijavanje i bičevanje. Čak dok je visio na križu, on je svjedočio u vezi svog dolazećeg kraljevstva i rajskih uvjeta koji će biti obnovljeni širom svijeta. I na koncu, kada je i zadnji djelić njegove ljudske snage otišao, on je pogledao prema svom Ocu i rekao, „Dovršeno je.“ „U tvoje ruke predajem duh [dah života] svoj.“ (Ivan 19:30; Luka 23:46)

Vjerno, čak do smrti, ovaj neizrecivi Božji dar, bio je primjerom svih tih pohvalnih aspekata savršenstva, zbroj kojih ga je učinio „posve dražesnim.“ S njegovom smrću došlo je najveće ostvarenje kao čovjeka Krista Isusa, jer je to pružilo

priliku života svima koji će vjerovati u njega. Iz tog razloga je Nebeski Otac i poslao svog Sina u svijet, i sada je Isus opravdao Očevo povjerenje u njega.

Prema tome, kada razmišljamo o Isusovom rođenju, imajmo na umu da bi to bilo uzaludno da on nije bio spreman položiti taj savršeni život. Zahvalimo Bogu za Isusovo rođenje, ali također tražimo milosrđe, vodstvo, i pomoć kroz zaslugu njegovog žrtvovanog života. Radujući se rođenju Božjeg neizrecivog dara, imajmo na umu našu doživotnu prednost oponašanja njega u poslušnosti i odanosti; u molitvi; u lojalnosti Riječi Božjoj; u odupiranju iskušenju; u poniznosti; u podložnosti Očevoj volji; i u suosjećajnoj samilosti prema cijelom uzdišućem stvorenju. Kao i kod Isusa, neka bi nas revnost za Očev dom nastavila izjedati sve dok i posljednja mrvica naše snage ne bude bila predana njegovom djelu i slavi.

Ključ za razumijevanje Svetog Pisma

BOŽANSKI PLAN VJEKOVA

Svi ljudski planovi propadaju, ali Bog ima plan! To je utješna činjenica uvijek iznova naglašena u najraširenijoj knjizi na svijetu, u Bibliji.

Zašto samo nekolicina doista slijedi Isusova učenja? Zašto se pogani nisu preobratile na Kršćanstvo? Što je kraj svijeta i kada će doći? Što je Sudnji dan i kada ga možemo očekivati? Koje je proročansko značenje sadašnjih kaotičnih zbivanja u svijetu?

To su samo neke od tema u knjizi „Božanski Plan Vjekova.“ Napisana je prije više od jednog stoljeća, no dostigla je nakladu više od osam milijuna na više od 30 jezika. Sadrži više od 350 stranica.

**Za više informacija obratite se na donju adresu:
„Svanuće“**

Istraživači Biblije u Hrvatskoj

Kneza Branimira 18

44 010 Sisak, Croatia

email: info@istrazivacibiblijeuHrvatskoj.com

BLIZU JE VRIJEME

Drugi Svezak Studija Svetog Pisma:

BLIZU JE VRIJEME (371 stranica)
Temeljito analizira Biblijsku kronologiju u odnosu na „vrijeme svršetka“ i „vremena obnove svega, što je od postanka svijeta govorio Bog na usta svih svojih svetih proroka.“ (Djela

3:21)

Otključavanje vremenskih proročanstava, drugi Kristov dolazak, uvidi iz knjige Danijela, Antikrist, i naša sredstva obrane u ovom vremenu nevolje samo su neke od tema koje su sve jasno ispitane.

Naručite besplatno primjerak na:

Istraživači Biblije u Hrvatskoj

Kneza Branimira 18

44010 Sisak

Ili radnim danima između 8 i 17h na mob. 098 199 4362.

Posjetite nas na:

www.istrasivaciBiblijeuHrvatskoj.com

Obećanja

Na svršetku dara dogodit će se, da bude utvrđena gora s kućom Gospodnjom navrh gora, uzvišena nad visinama. Tada će se k njoj stjecati narodi. Mnogi će narod ići tamo i govoriti: "Dođite, pođimo na goru Gospodnju, u kuću Boga Jakovljeva! Neka nas on nauči svojim putovima! Mi hoćemo hoditi njegovim stazama!" Jer nauka izlazi sa Siona i riječ Gospodnja iz Jerusalema. On sudi među svima narodima, govori pravdu među moćnim narodima do u daljinu. Oni raskivaju mačeve svoje na raonike, koplja svoja na kosijere. Ne diže više narod mača proti narodu. Više se ne uči ratu. Svaki stanuje pod svojom vinovom lozom i smokvom, a da ga tko ne plaši, jer to obećашe usta Gospodnja nad vojskama.

Mihej 4:1-4